

UCHWAŁA NRI/15/24.....

RADY GMINY SZCZAWIN KOŚCIELNY

z dnia 07 maja 2024 roku

w sprawie: przyjęcia Strategii Rozwoju Ponadlokalnego dla Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka”

Na podstawie art. 10g ust 8 i art. 18 ust. 2 pkt 6a Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609), w związku z art. 3 pkt 3 i art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2023 r. poz. 1259 z późn. zm.) oraz Porozumienia międzygminnego nr 1/WSU-IV/P/24/2023 samorządów podregionu płockiego z dnia 31 stycznia 2023 r. określającego zasady współpracy jednostek samorządu terytorialnego w celu przygotowania i realizacji Strategii Rozwoju Ponadlokalnego dla Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka” (Dz. Urz. woj. maz. z 2023 poz. 2228) zmienionego Anekssem nr 1/2/WSU- IV/P/41/2023 z dnia 10 marca 2023 r. (Dz. Urz. woj. maz. z 2023 poz. 6116) i Uchwały Nr XLIV/262/22 Rady Gminy Szczawin Kościelny z dnia 28 października 2022 r. w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Gminy Szczawin Kościelny do Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka” Rada Gminy Szczawin Kościelny uchwala, co następuje:

§1. Przyjmuje się do realizacji Strategię Rozwoju Ponadlokalnego dla Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka”, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Szczawin Kościelny.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY
Mew
Małgorzata Przewłocka

A map of the Płock Functional Area (Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka) is shown. The area is outlined in black and filled with a yellow color. The map shows the city of Płock and its surrounding municipalities, including the area around the Płock Reservoir. The title 'Strategia rozwoju ponadlokalnego' is written in large, bold, black letters to the right of the map.

Strategia rozwoju ponadlokalnego

**Partnerstwo
Obszar Funkcjonalny
Miasta Płocka**

Pomoc Techniczna
dla Funduszy Europejskich

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Strategia Rozwoju Ponadlokalnego dla Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka”

OFMP
OBSZAR FUNKCJONALNY MIASTA PŁOCKA

miasto
Płock

powiat
płocki

gmina
Nowy Duninów

gmina
Brudzeń Duży

gmina
Stara Biała

gmina
Bielsk

gmina
Radzanowo

gmina
Stupno

miasto i gmina
Gąbin

gmina
Łąck

miasto i gmina
Drobin

gmina
Staroźreby

gmina
Bulkowo

miasto i gmina
Bodzanów

gmina
Słubice

powiat
sierpecki

miasto
Sierpc

gmina
Sierpc

gmina
Szczutowo

gmina
Rościszewo

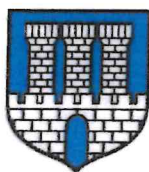
gmina
Zawidz

gmina
Gozdowo

gmina
Mochowo

miasto
Gostynin

powiat
gostyniński

gmina
Gostynin

gmina
Szczawin
Kościelny

miasto i gmina
Sanniki

**Centrum
Wsparcia
Doradczego**

Strategia rozwoju ponadlokalnego

Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka”

Opracowanie

Związek Miast Polskich

Zespół autorski

Jacek Warda, Jakub Pyrzanowski, Ireneusz Kamiński, Krzysztof Choromański, Krzysztof Początek, Piotr Maleszyk

Zespół autorski modelu struktury funkcjonalno-przestrzennej

Michał Ciesielski, Piotr Górka, Marta Gurgul, Bartłomiej Idzikowski, Marek Karzyński, Małgorzata Klarczyk, Małgorzata Marczevska, Grzegorz Roman, Marcin Turzyński

Kierownik projektu CWD

Jarosław Komża

Projekt „Centrum Wsparcia Doradczego 2023” jest trzecią edycją projektu strategicznego pod nazwą Centrum Wsparcia Doradczego, zainicjowanego przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej. Obecna edycja CWD wdrażana jest przez Fundację Fundusz Współpracy oraz Związek Miast Polskich. Program ma na celu popularyzowanie idei partnerstwa międzysamorządowego oraz budowanie kompetencji samorządów lokalnych do strategicznego planowania rozwoju we współpracy z innymi JST i planowania kompleksowych przedsięwzięć, rozwiązujących problemy rozwojowe i odpowiadających zidentyfikowanemu potencjałowi obszaru partnerstwa.

Projekt „Centrum Wsparcia Doradczego 2023” realizowany jest w okresie od lipca do końca grudnia 2023 roku w ramach programu Pomoc Techniczna dla Funduszy Europejskich 2021-2027.

2023 © Związek Miast Polskich

Skład Rady Partnerstwa

Gmina - Miasto Płock: Artur Zieliński - Zastępca Prezydenta Miasta Płocka,

Powiat Płocki: Sylwester Tadeusz Ziemkiewicz - Starosta Płocki

Gmina Nowy Duninów: Mirosław Jan Krysiak – Wójt Gminy Nowy Duninów

Gmina Brudzeń Duży: Andrzej Dwojnych – Wójt Gminy Brudzeń Duży

Gmina Stara Biała: Sławomir Stanisław Wawrzyński – Wójt Gminy Stara Biała

Gmina Bielsk: Józef Jerzy Rozkosz – Wójt Gminy Bielsk

Gmina Radzanowo: Piotr Jakubowski – Wójt Gminy Radzanowo

Gmina Słupno: Marcin Zawadka – Wójt Gminy Słupno

Miasto i Gmina Gąbin: Krzysztof Mieczysław Jadczak – Burmistrz Miasta i Gminy Gąbin

Gmina Łąck: Zbigniew Białecki – Wójt Gminy Łąck

Miasto i Gmina Drobin: Krzysztof Wielec – Burmistrz Miasta i Gminy Drobin

Gmina Staroźreby: Kamil Groszewski – Wójt Gminy Staroźreby

Gmina Bulkowo: Gabriel Graczyk – Wójt Gminy Bulkowo

Gmina Bodzanów: Jerzy Staniszewski – Wójt Gminy Bodzanów

Gmina Słubice: Jacek Kozłowski – Wójt Gminy Słubice

Powiat Gostyniński: Arkadiusz Boruszewski - Starosta Gostyniński

Gmina Miasta Gostynina: Paweł Kalinowski - Burmistrz Miasta Gostynina

Gmina Gostynin: Edmund Zieliński – Wójt Gminy Gostynin

Gmina Szczawin Kościelny: Barbara Stępnia – Wójt Gminy Szczawin Kościelny

Miasto i Gmina Sanniki: Gabriel Paweł Wieczorek - Burmistrz Miasta i Gminy Sanniki

Powiat Sierpecki: Andrzej Cześnik - Starosta Sierpecki

Gmina Miasto Sierpc: Jarosław Perzyński - Burmistrz Miasta Sierpca

Gmina Sierpc: Krzysztof Korpoliński – Wójt Gminy Sierpc

Gmina Szczutowo: Andrzej Twardowski – Wójt Gminy Szczutowo

Gmina Rościszewo: Jan Sugajski – Wójt Gminy Rościszewo

Gmina Zawidz: Dariusz Franczak – Wójt Gminy Zawidz

Gmina Gozdowo: Dariusz Kalkowski – Wójt Gminy Gozdowo

Gmina Mochowo: Zbigniew Tomaszewski – Wójt Gminy Mochowo

Skład Grupy Roboczej

Gmina - Miasto Płock: Piotr Nieśluchowski - koordynator grupy roboczej, Izabela Kamińska, Michał Balski, Małgorzata Kansy, Anna Grumanowska
Powiat Płocki: Magdalena Gruszczyńska-Olczak, Iza Kęsicka
Gmina Nowy Duninów: Krzysztof Piłatowicz
Gmina Brudzeń Duży: Monika Stankiewicz, Witold Rogowiecki.
Gmina Stara Białą: Monika Szpiek, Aleksandra Kozłowska
Gmina Bielsk: Wanda Przemyska, Jarosław Lubiński
Gmina Radzanowo: Agnieszka Chrzanowska, Małgorzata Sztendur
Gmina Słupno: Agnieszka Ruclak, Joanna Wereszczyńska
Miasto i Gmina Gąbin: Piotr Kwiatkowski, Andrzej Świerzyński
Gmina Łąck: Beata Tomczak
Miasto i Gmina Drobin: Piotr Jarzębowski, Agnieszka Słaba
Gmina Staroźreby: Damian Petera
Gmina Bulkowo: Renata Frankiewicz
Gmina Bodzanów: Paulina Janowska, Regina Guzanek
Gmina Słubice: Przemysław Nowacki, Renata Maślanka
Powiat Sierpecki: Tomasz Gołębiewski, Honorata Wójcik
Gmina Miasto Sierpc: Piotr Brzeski, Łukasz Wodowski
Gmina Sierpc: Aleksandra Krześniak
Gmina Szczutowo: Danuta Leśniewska – Nowicka, Ewelina Koper
Gmina Rościszewo: Marek Chyliński, Marek Sych
Gmina Zawidz: Rafał Kluska, Kamil Różański
Gmina Gozdowo: Sławomir Krystek
Gmina Mochowo: Anna Witkowska, Aneta Trębińska
Powiat Gostyniński: Roman Augustyniak, Janusz Brudnowski, Tomasz Lewandowski
Gmina Miasta Gostynina: Paulina Toruniewska, Paulina Adamowska, Włodzimierz Frontczak
Gmina Gostynin: Paweł Goliszek, Katarzyna Fornal
Gmina Szczawin Kościelny: Zbigniew Filipiak, Barbara Stępnik
Miasto i Gmina Sanniki: Honorata Kaźmierczak, Gabriel Wieczorek

Spis treści

1. Wstęp.....	9
2. Synteza diagnozy, analiza uwarunkowań i powiązań strategicznych	11
2.1. Analiza kluczowych problemów i potencjałów rozwojowych.....	11
2.2. Zdefiniowane wyzwania rozwojowe.....	14
2.3. Diagnoza zdolności instytucjonalnej Partnerstwa	16
2.4. Analiza powiązań gospodarczych, społecznych i środowiskowych w obszarze Partnerstwa	17
3. Cele partnerstwa i ich operacjonalizacja	23
3.1. Cele strategii Partnerstwa	23
3.1.1. Cel nadrzędny (misja) Partnerstwa	23
3.1.2. Cele strategiczne oraz cel horyzontalny strategii Partnerstwa	23
3.1.3. Wizja strategiczna partnerstwa 2030	25
3.2. Kierunki działań podejmowanych dla osiągnięcia celów strategicznych.....	27
3.4. Rezultaty strategiczne	40
4. Wymiar przestrzenny w strategii rozwoju obszaru partnerstwa	42
4.1. Model struktury funkcjonalno-przestrzennej obszaru partnerstwa	42
4.1.1. Położenie obszaru partnerstwa w regionie/kraju struktura sieci osadniczej	43
4.1.2. Środowisko przyrodnicze – zasoby, ochrona, system powiązań przyrodniczych...47	
4.1.3. Zabytki i krajobraz kulturowy	51
4.1.4. Transport i komunikacja	54
4.1.5. Infrastruktura techniczna i OZE	59
4.2. Ustalenia i rekomendacje w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej.....	65
4.2.1. Charakterystyka obszaru	65
4.2.2. Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego.....	68
4.2.3. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, krajobrazu kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej	74
4.2.4. Kierunki zmian w strukturze zagospodarowania terenów.....	78
4.2.5. Kierunki rozwoju systemów transportu i infrastruktury technicznej	84
4.2.6. Zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	89

4.2.7.	Zasady kształtowania zagospodarowania przestrzennego na obszarach zdegradowanych i obszarach rewitalizacji oraz obszarach wymagających przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji	89
4.3.	Obszary strategicznej interwencji określone w strategii rozwoju województwa	93
4.3.1.	OSI problemowe – Płocki obszar strategicznej interwencji	94
4.3.2.	OSI potencjalne bieguny wzrostu:	95
5.	Projekty i przedsięwzięcia	97
5.1.	Proces identyfikacji i wyboru projektów i przedsięwzięć	97
5.2.	Lista projektów i przedsięwzięć do instrumentu terytorialnego	99
5.3.	Lista przedsięwzięć	124
6.1.	Zarządzanie wdrażaniem strategii	150
6.1.1.	Forma instytucjonalizacji	150
6.1.2.	System zarządzania wdrażaniem strategii	151
6.1.3.	Wytyczne do sporządzania dokumentów wykonawczych	155
6.1.4.	Cykl aktualizacji strategii	157
6.2.	Monitorowanie i ocena wdrażania	158
6.2.1.	Monitorowanie procesu wdrażania Strategii	158
6.2.2.	Ocena (ewaluacja) stopnia osiągnięcia celów strategicznych	159
7.	Opis procesu zaangażowania partnerów społeczno-gospodarczych	161
7.1.	Partycypacja społeczna na etapie przygotowywania strategii	161
7.2.	Partycypacja społeczna na etapie realizacji strategii	167
7.3.	Partycypacja społeczna na etapie oceny efektów strategii	167
8.	Źródła finansowania	168
8.1.	Źródła finansowania działań i projektów ujętych w strategii	168
8.2.	Potencjał własny Partnerstwa	174
9.	Wykazy i spisy	180
9.1.	Spis rycin	180
9.2.	Spis tabel	180
9.3.	Spis zdjęć	181

1. Wstęp

Jednym z celów polityki spójności Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej na lata 2021-2027 jest zwiększenie wpływów lokalnych wspólnot na kształtowanie polityki terytorialnej. Cel 5 „Europa bliżej obywateli” skupia się na wzmocnieniu roli samorządów terytorialnych w stymulowaniu procesów rozwojowych w oparciu o działania wynikające ze strategii terytorialnych. Fundamentem do podejmowania tych interwencji jest współpraca samorządów na bazie zawiązywanych partnerstw, w ramach odpowiednich instrumentów terytorialnych polityki spójności, tj. ZIT i IIT.

Niniejsza strategia rozwoju ponadlokalnego dla Partnerstwa „Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka” stanowi odpowiedź na problemy, potrzeby rozwojowe, wyzwania i szanse wskazane w przeprowadzonej diagnozie obszaru partnerstwa. Strategia i jej proces przygotowywania są zgodne z ustawą z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027, ustawą o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. oraz ustawą o zasadach prowadzenia polityki rozwoju z dn. 6 grudnia 2006 r., a także z projektem z dnia 11 października 2022 r. ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw. Strategia zawiera m.in. syntezę diagnozy, cele, do których partnerstwo dąży oraz odpowiadające im kierunki działań, wskaźniki, model struktury funkcjonalno-przestrzennej, listę projektów wraz z informacją o ich wyborze, źródła finansowania i opis systemu wdrażania.

Wskazane w dokumencie projekty mają charakter zintegrowany w oparciu o założenia Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej przedstawione w dokumencie pn. „Zasady realizacji instrumentów terytorialnych w Polsce w perspektywie 2021 -2027”. Z kolei prezentowane w strategii podejście zintegrowane oparte jest na koncepcji przedsięwzięć i wiązek projektowych, stanowiących fundament do wykazania powiązań między projektami, celami oraz działaniami. Zakres strategii, w szczególności w odniesieniu do wzoru listy projektów i przedsięwzięć, podejścia zintegrowanego, wskaźników, został skonsultowany w toku prac nad strategią z przedstawicielami Instytucji Zarządzającej Województwa Mazowieckiego.

Projekt strategii został przygotowany przez partnerów i zespół ekspertów Związku Miast Polskich w okresie listopad 2022 r. – październik 2023 r. w ramach projektu Centrum Wsparcia Doradczego Plus, zainicjowanego przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej. W prace nad dokumentem zaangażowani zostali

przedstawiciele samorządów tworzących partnerstwo (Rada Partnerstwa oraz Grupa Robocza) oraz partnerzy społeczno-gospodarczy i interesariusze różnych środowisk. Ostateczny kształt projektu strategii został zatwierdzony przez Radę Partnerstwa.

2. Synteza diagnozy, analiza uwarunkowań i powiązań strategicznych

Diagnoza została sporządzona w oparciu o metodykę wypracowaną przez zespół ekspercki Związku Miast Polskich i przetestowaną m. in. w pilotażu programu Centrum Wsparcia Doradczego w roku 2021. Niektóre elementy tej metodyki zostały dopasowane do specyfiki Partnerstwa.

Raport diagnostyczny dostarcza informacji o stanie Partnerstwa w kilku obszarach. Istotną informacją wzbogacającą wartość raportu jest odniesienie danych do grupy porównawczej. Monitor Rozwoju Lokalnego (MRL) wykorzystywany jako narzędzie w diagnozie, to system bazodanowy, który pozwala porównywać gminy i grupy gmin w różnych aspektach.

Diagnoza obejmuje także analizę wskaźnikową porównującą podregion płocki z podregionami, w skład których wchodzi miasta wytypowane do analizy porównawczej dla Płocka – są to podregiony: elbląski, kaliski, radomski, tarnobrzewski, tarnowski i wrocławski.

Poniższa synteza diagnozy zawierać będzie analizę zdiagnozowanych problemów i potencjałów rozwojowych, wyzwania rozwojowe, informację na temat zdefiniowanej zdolności instytucjonalnej Partnerstwa oraz analizę powiązań gospodarczych, społecznych i środowiskowych.

2.1. Analiza kluczowych problemów i potencjałów rozwojowych

Kluczowe problemy oraz potencjały rozwojowe zdefiniowane dla obszaru Partnerstwa podzielono na 3 kategorie, ze względu na charakter występowania: gospodarka-transport-bezpieczeństwo, środowisko-przestrzeń, społeczeństwo.

Analizę kluczowych problemów i potencjałów rozwojowych Partnerstwa w raporcie diagnostycznym oparto na analizie danych wtórnych (desk research), analizie danych statystycznych i przestrzennych, badaniach ankietowych mieszkańców, a w szczególności – na wnioskach z warsztatów przeprowadzonych z przedstawicielami gmin.

Tabela 1 Kluczowe problemy dla OFMP

Gospodarka / transport / bezpieczeństwo	Środowisko / przestrzeń	Społeczeństwo
Słaby stan techniczny infrastruktury drogowej oraz niewystarczający układ tras wyprowadzających ruch z miast w tym transport materiałów niebezpiecznych	Zagrożenia związane z lokalizacją Zakładów o Dużym Ryzyku i Zakładów o Zwiększonym Ryzyku	Niedostosowana oferta edukacyjna do potrzeb rynku pracy
Niska innowacyjność i konkurencyjność podmiotów gospodarczych	Niska jakość przestrzeni publicznych w tym obszarów nadwodnych	Niekorzystne tendencje demograficzne – starzenie się społeczeństwa
Infrastruktura komunikacyjna obszaru nieuwzględniająca wystarczająco potrzeb mobilności - transportu zbiorowego, pieszych i rowerzystów	Niska jakość błękitno-zielonej infrastruktury	Występujące zjawiska wykluczenia społecznego
Brak spójnego systemu ścieżek rowerowych	Niezadawalający stan zabytków i obiektów dziedzictwa kulturowego	Utrzymujące się bezrobocie strukturalne, wymagające działań dostosowujących do rynku pracy
Brak pojazdów zeroemisyjnych w transporcie publicznym	Niski poziom efektywności energetycznej budynków	Niezadawalający poziom informatyzacji usług publicznych oraz wyposażenia informatycznego
Brak zintegrowanej informacji pasażerskiej dla różnych środków podróży	Przestarzałe systemy grzewcze wpływające na poziom emisji zanieczyszczeń do środowiska	Niewystarczający zakres usług społecznych

Niewystarczająca ilość uzbrojonych terenów inwestycyjnych	Słaby rozwój infrastruktury technicznej na terenie OFMP	Niedostosowany do potrzeb zakres funkcjonowania pieczy zastępczej
Słabo rozwinięte usługi turystyczne	Niska lesistość na terenie OFMP	Brak wystarczającej opieki nad osobami starszymi i opieki wytchnieniowej
Nieuregulowany stan prawny gruntów Duże rozdrobnienie gospodarstw rolnych	Wysoki poziom emisji zanieczyszczeń i hałasu na terenach zurbanizowanych	Niski poziom infrastruktury i problem z dostępnością do usług zdrowotnych
Obniżanie się opłacalności produkcji rolnej oraz spadek dochodów rolników		Niski poziom dostępności mieszkań, w tym preferencyjnego najmu
Słabo rozwinięty system połączeń komunikacji zbiorowej w obszarze		Niska dostępność do usług psychoterapeutycznych, psychologicznych i psychiatrycznych dla mieszkańców, w szczególności dla dzieci i młodzieży
Dysproporcje rozwojowe obszaru		Niewystarczająca infrastruktura sportowo-rekreacyjna

Źródło: Opracowanie własne

Tabela 2 Potencjały rozwojowe OFMP

Gospodarka / transport / bezpieczeństwo	Środowisko / przestrzeń	Społeczeństwo
Atrakcyjna lokalizacja obszaru w centrum Polski	Atrakcyjne zasoby dziedzictwa przyrodniczego (parki krajobrazowe, obszary chronione, rezerваты przyrody)	Tradycje edukacyjne

Ważny ośrodek przemysłowy (transformacja gospodarcza Orlen)	Potencjał turystyczny OFMP	Bogata oferta kulturalna jednostek kultury i corocznych wydarzeń kulturalno-rozrywkowych
Potencjał dla rozwoju sfery badawczo-rozwojowej i innowacji, w szczególności w Płocku	Zróżnicowana budowa geomorfologiczna – jeziora polodowcowe, doliny rzek, rzeka Wisła, panorama skarpy wiślanej	Potencjał do prowadzenia działalności naukowo - badawczej szczególnie w dziedzinie chemii
Duży potencjał turystyczny regionu m.in. silne marki ZOO w Płocku, skansenu w Sierpcu, zamek w Gostyninie	Policentryczna sieć osadnicza z historycznym stołecznym miastem Płock	Aktywność społeczna i zaangażowanie obywatelskie
Duży potencjał sektora handlu	Korzystne warunki dla rozwoju rolnictwa, także ekologicznego	Wzrost kompetencji zawodowych mieszkańców
Potencjał dla rozwoju dziedzictwa kulturowego obszaru	Warunki dla współpracy międzygminnej na rzecz zrównoważonego rozwoju obszaru	Tożsamość lokalna mieszkańców

2.2. Zdefiniowane wyzwania rozwojowe

Wykorzystując dostępne narzędzia badawcze, wyniki badań opinii mieszkańców, lokalnych liderów, analizując sytuację społeczną, gospodarczą oraz środowiskowo-przestrzenną, a także odpowiadając na problemy obszaru Partnerstwa sformułowano wyzwania strategiczne, na które powinna odpowiedzieć przygotowywana strategia rozwoju ponadlokalnego.

8 WYZWAŃ ROZWOJOWYCH

1. Poprawa jakości infrastruktury drogowej

Stan infrastruktury drogowej w obszarze jest niezadowalający, co prowadzi do licznych problemów. Drogi publiczne przenoszą dużo większy ruch pojazdów niż gdy były pierwotnie projektowane. Dodatkowo duży ruch pojazdów ciężarowych powoduje degradację istniejącej infrastruktury. Drogi publiczne przenoszą dużo

większy ruch pojazdów niż gdy były pierwotnie projektowane. Dodatkowo duży ruch pojazdów ciężarowych powoduje degradację istniejącej infrastruktury. Zły stan dróg publicznych wpływa negatywnie na komfort podróżowania, zwiększa koszty utrzymania pojazdów oraz może powodować wypadki drogowe. Dodatkowo, niska jakość dróg utrudnia przewóz towarów, co może negatywnie wpłynąć na lokalne firmy i rozwój gospodarczy obszaru.

2. Stworzenie spójnego systemu publicznego transportu zbiorowego wewnętrznego i zewnętrznego

Brak efektywnych i spójnych systemów publicznego transportu zbiorowego, szczególnie wewnętrznego utrudnia dostęp do różnych części obszaru. Prowadzi to do izolacji niektórych społeczności, ogranicza dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej i miejsc pracy. Ponadto, brak spójności komunikacji zewnętrznej oznacza, że obszar jest słabo połączony z innymi regionami, co utrudnia handel, turystykę i rozwijanie relacji z otoczeniem.

3. Poprawa bezpieczeństwa transportu ładunków niebezpiecznych

W miastach i obszarach zurbanizowanych przechodzi wiele dróg transportowych, na których przewożone są z dużą intensywnością towary i ładunki niebezpieczne zarówno transportem drogowym jak i kolejowym. Awaria, wypadek lub wyciek tych substancji może prowadzić do poważnych konsekwencji, takich jak pożary, eksplozje, skażenie środowiska, a nawet zagrożenie zdrowia mieszkańców.

4. Wykorzystanie potencjału inwestycyjnego

Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka, który jest położony w centralnej części kraju posiada znakomity potencjał inwestycyjny. Koncentracja działań powinna obejmować zapewnienie dostępu do nowoczesnej infrastruktury, udostępnienie nowych terenów inwestycyjnych, zapewnienie wykwalifikowanej siły roboczej oraz lepszy dostęp do rynków krajowych i międzynarodowych. Brak zintegrowanych działań, planistycznych, inwestycyjnych prowadzi do niepełnego wykorzystania tych zasobów i potencjału inwestycyjnego.

5. Ochrona środowiska i przestrzeni naturalnych, nadwodnych w szczególności nadwiślańskich

Tereny nadwodne są cennymi przyrodniczo ekosystemami, które wymagają szczególnej ochrony. Jednocześnie to obszary, które są chętnie wybierane przez mieszkańców do rekreacji, turystyki, a często również osiedlania się lub aktywności inwestycyjnej.

Wśród nich szczególnie tereny nadwiślańskie, ze względu na swoje naturalne i kulturowe wartości, powinny być obszarem rozważnych działań, z uwzględnieniem dostępu do celów turystycznych. Należy pamiętać również, że te tereny w granicach

OFMP są narażone na procesy degradacji, takie jak erozja brzegów rzeki, zmiany hydrologiczne.

Wyzwaniem pozostają również działania w zakresie racjonalnego gospodarowania zasobami i ochrony środowiska naturalnego.

6. Adaptacja do zmian klimatu i zwiększenie wykorzystania OZE w zdywersyfikowanych formach

Koniecznym jest podjęcie działań skupiających się na ochronie środowiska, adaptacji do zmian klimatu i zwiększenia efektywności energetycznej. Obiekty użyteczności publicznej, takie jak szkoły, szpitale, urzędy, biblioteki i inne instytucje publiczne, zużywają znaczące ilości energii na ogrzewanie, chłodzenie, oświetlenie i inne cele. Niski poziom efektywności energetycznej oznacza, że te obiekty zużywają więcej energii niż to konieczne, co przekłada się na zwiększoną emisję gazów cieplarnianych i poziom wydatków.

7. Wspieranie rozwoju kapitału ludzkiego

Kapitał ludzki jest zasobem, który decyduje o sukcesie w wymiarze ekonomicznym, społecznym i osobistym. Niekorzystne trendy demograficzne na obszarze partnerstwa, luki w zakresie kompetencji i umiejętności, istniejące wykluczenie społeczne i cyfrowe, konieczność poprawy zdrowia mieszkańców oraz podniesienia efektywności i jakości systemu opieki zdrowotnej to wyzwania których podjęcie jest niezbędne do harmonijnego rozwoju obszaru, zachowania spójności społecznej i poprawy jakości życia jego mieszkańców.

8. Rozwój potencjału kulturalnego i turystycznego

Aktywność kulturalna i turystyczna odgrywa istotną rolę w rozwoju jednostki i całego społeczeństwa. Jednym z kluczowych wyzwań dla obszaru partnerstwa jest brak centralnego ośrodka wiedzy o planowanych wydarzeniach kulturalnych oraz skorelowanie oferty instytucji w sposób, który pozwoliłby mieszkańcom w pełni z niej korzystać. Widoczne są także braki w infrastrukturze do prowadzenia działalności kulturalnej i turystycznej w tym tej dostosowanej do osób ze specjalnymi potrzebami. Słaba widoczność szlaków turystycznych przekłada się na niski stopień wykorzystania potencjału obszarowego partnerstwa.

2.3. Diagnoza zdolności instytucjonalnej Partnerstwa

Gminy i powiaty działające wspólnie w ramach Porozumienia mają wieloletnie oraz wielowątkowe doświadczenie we współpracy. W 1994 roku powstał Związek Gmin Regionu Płockiego (ZGRP), a w 2021 roku zrzeszał: Płock, gminę – Gostynin, 4 gminy miejsko – wiejskie: Gąbin, Drobin, Czerwińsk nad Wisłą, Wyszogród, 14 gmin

wiejskich: Bielsk, Bodzanów, Brudzeń Duży, Bulkowo, Łąck, Małą Wieś, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Starą Białą, Staroźreby, Pacynę, Szczawin Kościelny.

Związek wychodzi nieznacznie poza obszar subregionu — włączone do współpracy jest Miasto i Gmina Czerwińsk nad Wisłą z powiatu płońskiego. Teren ZGRP nie pokrywa się również z obszarem funkcjonalnym Płocka jako obszarem Partnerstwa.

Zakres działania Związku jest szeroki, działalność prowadzona nieomal od momentu powstania samorządu lokalnego po 1990 roku, a objęty działalnością obszar stanowi większą część obszaru Partnerstwa.

Samorządy Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka mają również doświadczenie w realizacji Regionalnych Inwestycji Terytorialnych (RIT), które w perspektywie finansowej UE 2014-2020 były mechanizmem utworzonym przez Samorząd Województwa Mazowieckiego, skierowanym do 5 subregionów (NUTS 3) Mazowsza: ciechanowskiego, płockiego, ostrołęckiego, siedleckiego i radomskiego.

Samorządy realizujące RIT były zobligowane do zawiązania dowolnej formy partnerstwa. Celem partnerstwa RIT miała być odpowiedź na wspólne wyzwania i cele rozwojowe, zidentyfikowane w subregionach oraz potrzebę wypracowania wspólnej wizji rozwoju.

W efekcie programu RIT dla Subregionu Płockiego zrealizowano wiele ważnych inwestycji i innych działań. Jednak nie wszystkim partnerom udało się pozyskać środki UE i zrealizować zaplanowane projekty. Wynikało to albo z warunków konkursowych albo z braku gotowości technicznej, organizacyjnej lub finansowej poszczególnych partnerów do przygotowania i zrealizowania projektów.

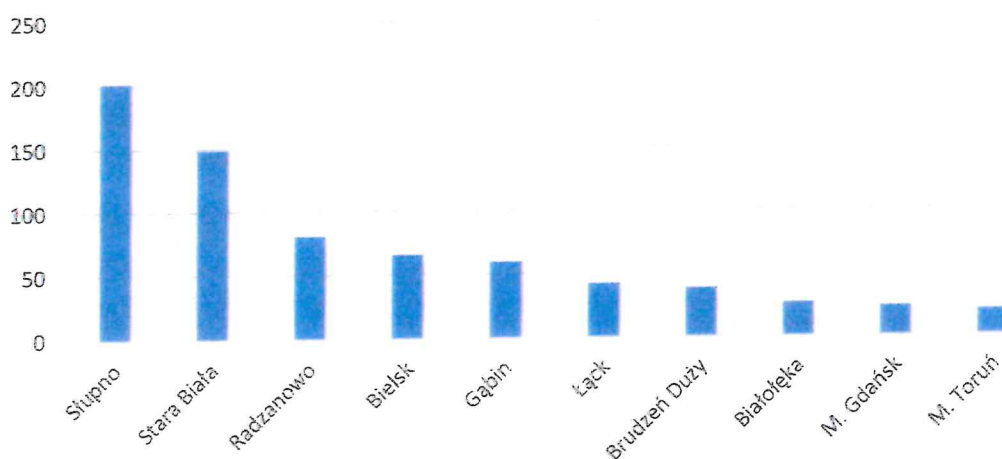
2.4. Analiza powiązań gospodarczych, społecznych i środowiskowych w obszarze Partnerstwa

Strategia rozwoju województwa mazowieckiego 2030+ Innowacyjne Mazowsze wskazuje jako jeden z typów OSI – biegun wzrostu - miejski obszar funkcjonalny Płocka. W ramach diagnozy poprzedzającej prace nad Strategią rozwoju województwa mazowieckiego 2030+ Innowacyjne Mazowsze (przyjętej Uchwałą nr 72/22 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 maja 2022 r.), został zdefiniowany zasięg wybranych obszarów funkcjonalnych miast województwa. Obszar ten miał zostać zidentyfikowany we współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego z otoczenia miasta, biorąc pod uwagę np. dojazdy do pracy, prowadzoną obecnie współpracę gospodarczą, obsługę transportem publicznym. Po konsultacjach z samorządami gmin oraz starostwami powiatowymi powstało

Partnerstwo składające się w sumie z 28 jednostek samorządu terytorialnego, wszystkich usytuowanych na terenie województwa mazowieckiego.

Podstawowym zjawiskiem definiującym stopień powiązań międzygminnych, które jest obserwowane w ostatnich latach to zjawisko migracji z miasta na tereny okolicznych gmin. Dziesięć gmin stanowiących najbardziej popularny cel migracji prezentuje poniższy wykres.

Ryc. 1 Liczba mieszkańców wymeldowanych z miasta Płocka w 2021 roku według miejsca zameldowania

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

O nasileniu zjawiska suburbanizacji świadczy fakt, że aż 54% byłych mieszkańców Płocka meldowało się w podmiejskich gminach Płocka, przede wszystkim w gminie Słupno, Stara Biała, Radzanowo, Bielsk i Gąbin.

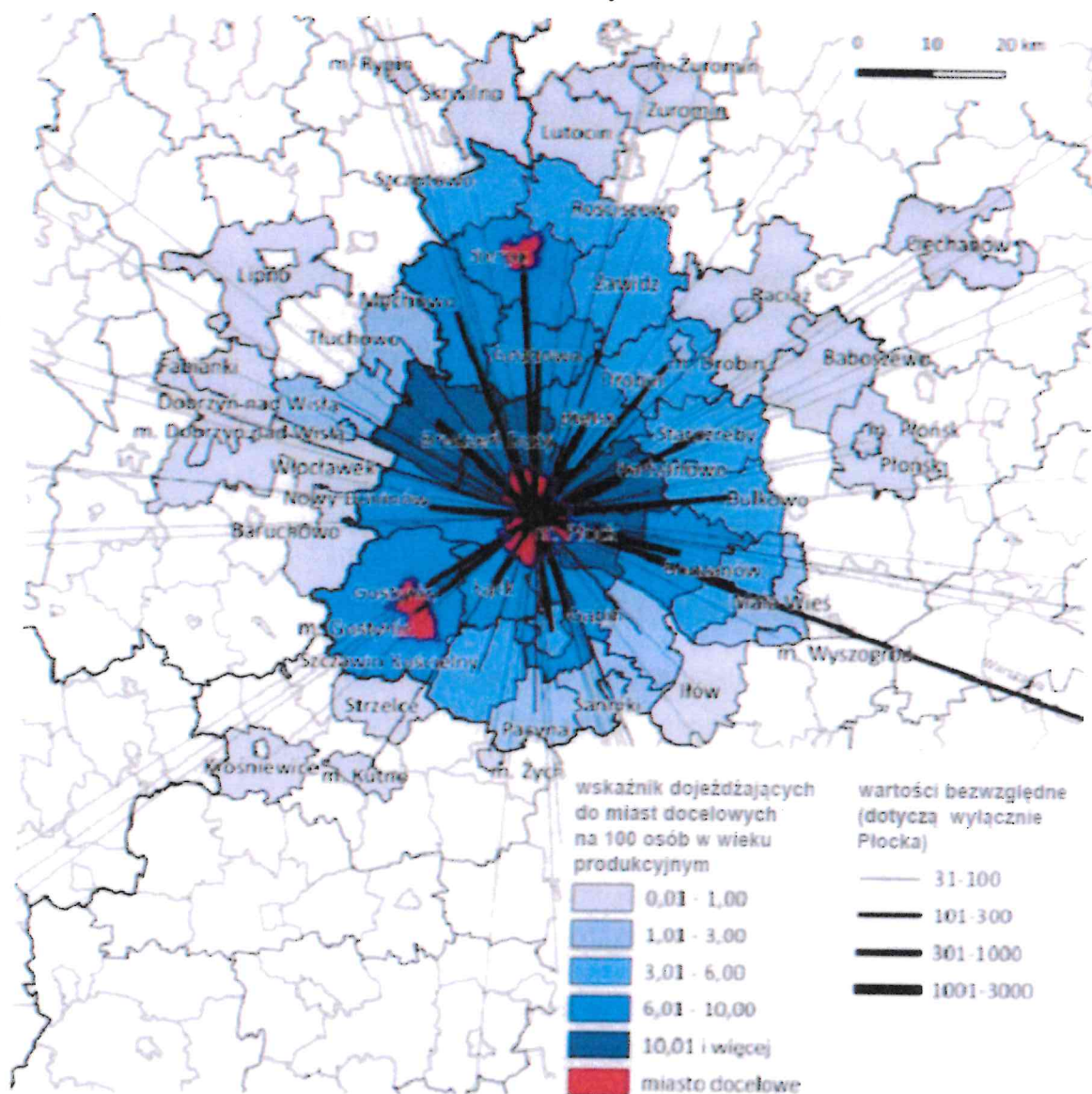
Duża skala migracji na tereny podmiejskie wskazuje na silne powiązania funkcjonalne tych gmin z miastem centralnym, gdyż w polskich realiach mieszkańcy wyprowadzający się z miasta na tereny podmiejskie regularnie dojeżdżają do pracy oraz korzystają z różnych usług. Zjawisko suburbanizacji dotyczy także dwóch pozostałych miast obszaru partnerstwa: Sierpca i Gostynina.

Kolejnym elementem analizy powiązań funkcjonalnych są dojazdy do pracy. Ostatnie takie badanie GUS przeprowadził w 2016 roku, a ze względu na postępujące zjawisko suburbanizacji w kolejnych latach skala dojazdów do pracy przypuszczalnie zwiększała się.

Poniższa mapa prezentuje odsetek osób w wieku produkcyjnym danej gminy zatrudniony łącznie w trzech miastach Partnerstwa stanowiących ośrodki centralne.

Zakres analiz wykracza poza granice Partnerstwa ukazując rzeczywiste powiązania okolicznych gmin z ośrodkami centralnymi.

Ryc. 2 Dojazdy do pracy do ośrodków centralnych w 2016 r.

Źródło: opracowanie własne.

Jedną z przyczyn przepływów osób między miastem centralnym a jego obszarem funkcjonalnym są dojazdy młodzieży do szkół średnich. W polskich uwarunkowaniach organizacja kształcenia w szkołach średnich jest zadaniem powiatu, a większość tych szkół jest zlokalizowana właśnie w mieście powiatowym. W przypadku dużych miast często występuje jednak zjawisko dojazdów do szkół uczniów zamieszkałych poza rodzinnym powiatem. W przypadku szkół średnich i branżowych zlokalizowanych w Płocku można zauważyć, że aż 52% uczniów pochodzi spoza miasta. Warto zauważyć, że subregionalny zasięg funkcji

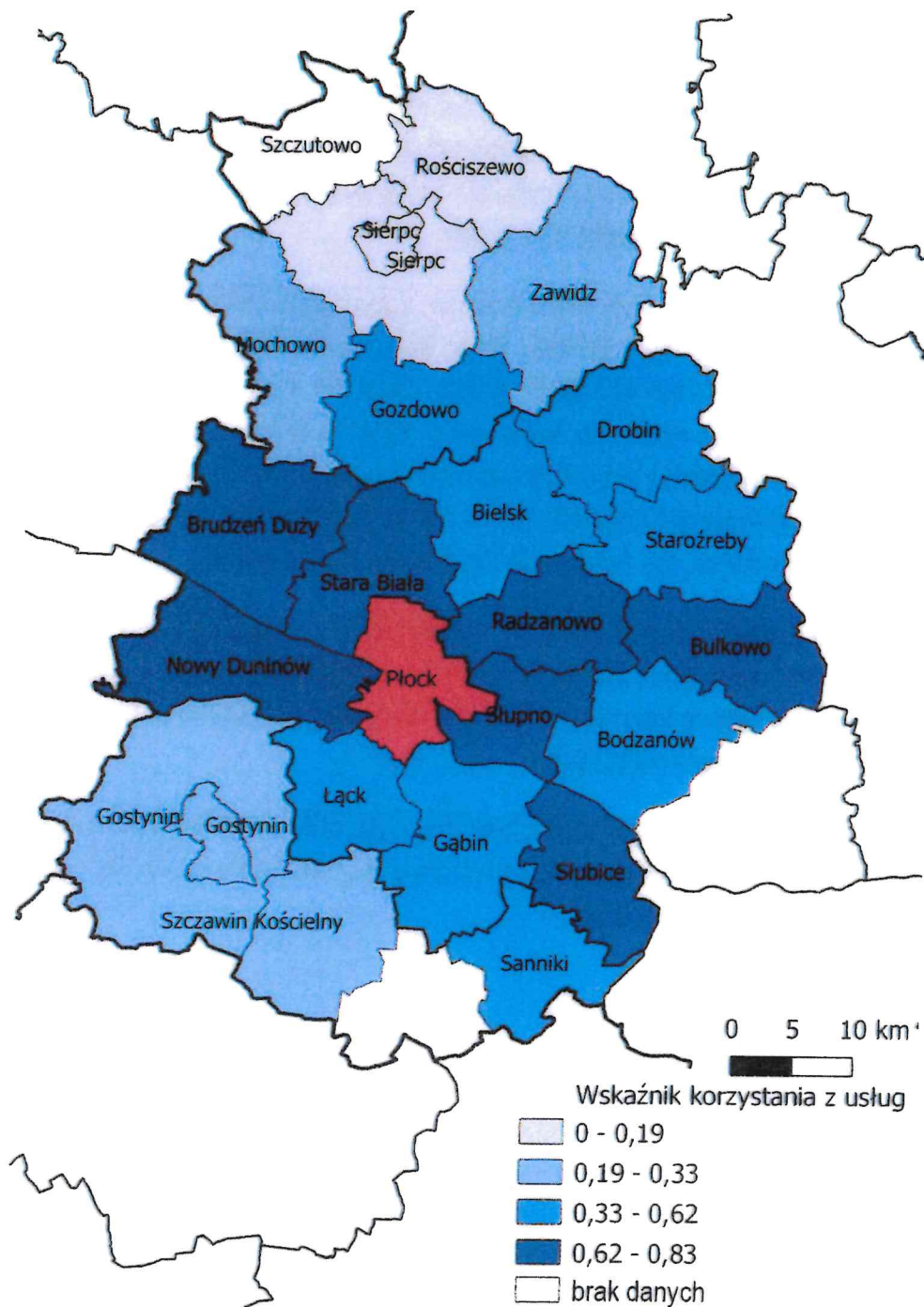
edukacyjnych Płocka dotyczy szkół ponadpodstawowych wszystkich typów. Kolejnym elementem jest analiza powiązań wynikających z korzystania z usług publicznych i rynkowych poza obszarem swojej gminy. Statystyka publiczna nie dostarcza danych statystycznych w tym zakresie, pomocne mogą być jednak wyniki badania ankietowego mieszkańców Partnerstwa. Respondenci zostali zapytani o miejsce, w którym najczęściej korzystają z różnego rodzaju usług. Główne funkcje ponadlokalne Płocka dotyczą takich usług i potrzeb, jak zakupy odzieży i artykułów przemysłowych, kultura, specjalistyczna opieka medyczna i usługi związane z gastronomią.

Na mapie poniżej przedstawiono średni odsetek korzystających ze wszystkich usług w przekroju poszczególnych gmin, co można potraktować jako miarę nasilenia powiązań funkcjonalnych z Płockiem w tym obszarze. Choć interpretacja danych powinna być dokonywana z ostrożnością, ich analiza dostarcza kilku interesujących wniosków. Po pierwsze, z usług zlokalizowanych w mieście centralnym Partnerstwa najczęściej korzystają mieszkańcy gmin Brudzeń Duży, Nowy Duninów, Radzanowo, Słubice, Słupno, Bulkowo i Stara Białą. Są to gminy położone blisko miasta – albo w jego bezpośrednim sąsiedztwie, lub też charakteryzujące się korzystnym czasem dojazdu dzięki położeniu w korytarzach drogowych.

Nieco słabsze powiązania z Płockiem wykazuje grupa gmin oznaczona mniej intensywnym kolorem na mapie, choć w obrębie tej grupy można zauważyć wyraźne różnice. Relatywnie częściej z usług korzystają mieszkańcy gmin: Staroźreby, Bielsk, Gozdowo, Łąck, Sanniki i Bodzanów – w tej grupie wskaźnik korzystania z usług przekroczył 50%. W przypadku gmin Gąbin, Drobin i Mochowo wskaźnik ten kształtował się poniżej 50%, lecz powiązania funkcjonalne można wciąż ocenić jako umiarkowane.

Słabsze powiązania w zakresie korzystania z usług dotyczą pozostałych gmin. Można to tłumaczyć faktem, że mieszkańcy tych gmin większość usług zaspokajają w średnich miastach powiatowych – Sierpcu i Gostyninie, natomiast w Płocku zaspokajają jedynie potrzeby wyższego rzędu, związane np. z dostępem do wysokiej kultury, szkolnictwa wyższego czy specjalistycznej opieki zdrowotnej. Taka sytuacja jest ważnym uwarunkowaniem kreowania wspólnej polityki rozwoju dla Partnerstwa – cele i działania strategiczne w zakresie rozwoju usług publicznych powinny uwzględniać policentryczny układ partnerstwa, zapewniając nie tylko rozwój Płocka jako jego lidera, ale również rozwój usług w miastach powiatowych tracących funkcje społeczno-gospodarcze.

Ryc. 3 Nasilenie powiązań funkcjonalnych z gmin Partnerstwa z Płockiem – średni odsetek korzystania z usług w Płocku

Źródło: opracowanie własne.

Ważną rolę we wzmacnianiu powiązań funkcjonalnych miejskich obszarów funkcjonalnych odgrywa organizacja transportu publicznego. Na tym tle warto zwrócić uwagę na sieć linii podmiejskich Komunikacji Miejskiej – Płock. Linie autobusowe łączą Płock z siedmioma gminami. Najbardziej gęsta sieć znajduje się w gminie Stara Biała (7 linii), po dwie linie obsługują Bielsk, Gozdowo, Gąbin i Radzanowo, do Łącka i Słupna

dojeżdża jedna linia komunikacji miejskiej, natomiast brakuje linii komunikacyjnych do gminy Nowy Duninów. Sytuacja w obszarze transportu publicznego zbiorowego jest dynamiczna i zmienia się poprzez działania krótkofalowe np. dofinansowywanie wybiórcze rządowe dla transportu publicznego (np. Fundusz Rozwoju Przewozów Autobusowych), zmiany w porozumieniach Płock – zainteresowane gminy, czy też nowi organizatorzy transportu zarówno publiczni jak i prywatni. W tej intensywności zmian zwykły pasażer ma utrudnioną możliwość zorientowania się o możliwych korzystnych połączeniach, z których mógłby skorzystać.

Kolejnym powiązaniem, choć historycznym, dotyczącym usług komunalnych jest system gospodarowania odpadami Związku Gmin Regionu Płockiego, obejmujący gminy: Bielsk, Brudzeń Duży, Czerwińsk nad Wisłą, Gąbin, Gostynin, Łąck, Pacyna, Słupno, Stara Biała, Staroźreby, Szczawin Kościelny, Wyszogród. Związek ten pozwalał na współpracę gmin w realizacji innych działań z zakresu gospodarki komunalnej i ochrony środowiska, np. termomodernizacji budynków publicznych, przebudowy infrastruktury wodno-kanalizacyjnej czy opieki nad bezdomnymi zwierzętami.

W zakresie powiązań przyrodniczych, należy zwrócić uwagę na znaczenie rzeki Wisły. Z jednej strony, rzeka dzieli obszar Partnerstwa, utrudniając komunikację między lewo- i prawobrzeżną częścią jego terytorium, możliwą jedynie dwoma mostami w Płocku w ciągu głównych dróg publicznych.

Z drugiej strony, Wisła stanowi odcinek międzynarodowej drogi wodnej E-40, a korytarz rzeki stanowi ważne powiązanie przyrodnicze i jednocześnie zasób dla rozwoju turystyki (np. rowerowej czy jachtowej).

3. Cele partnerstwa i ich operacjonalizacja

3.1. Cele strategii Partnerstwa

3.1.1. Cel nadrzędny (misja) Partnerstwa

Cel nadrzędny OFMP został sformułowany następująco:

Wzrost konkurencyjności, atrakcyjności i bezpieczeństwa
Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka jako miejsca
przyjaznego dla mieszkańców i gości, dziś i w przyszłości.

3.1.2. Cele strategiczne oraz cel horyzontalny strategii Partnerstwa

Cele strategiczne partnerstwa w pełnym brzmieniu:

- Cel strategiczny 1: Wzmocnienie kapitału ludzkiego i potencjałów służących trwałemu zabezpieczeniu jakości warunków życia
- Cel strategiczny 2: Atrakcyjne przestrzenie zamieszkania
- Cel strategiczny 3: Zrównoważony rozwój gospodarczy obszaru
- Cel strategiczny 4: Dostępny komunikacyjnie OFMP z funkcjonującym systemem zrównoważonej mobilności miejskiej
- Cel strategiczny 5: Adaptacja do zmian klimatu na poziomie całego Partnerstwa

Struktura strategii, poniżej poziomu celu nadrzędnego jest trypoziomowa i obejmuje:

1. cele strategiczne
2. cele operacyjne
3. kierunki działań

W 5. rozdziale dokumentu, który jest poświęcony projektom, nie każdy z opisanych kierunków działań ma przypisane projekty. Wynika to z koncentracji działań i

zasobów na wybranych kierunkach, które będą wdrażane w pierwszym okresie strategii.

Zarządzanie publiczne to problem optymalizacji sieci celów, które trzeba starać się osiągać jednocześnie, co zazwyczaj oznacza, że żaden z celów nie jest osiągnięty w maksymalnym stopniu. W odróżnieniu od podmiotów gospodarczych, jednostki samorządu lokalnego istnieją z mocy prawa i mają realizować całą listę zadań wymienionych w ustawach dotyczących samorządu terytorialnego i wielu innych. Taka sytuacja uzasadnia znaczną wielkość listy celów przyjętych przez partnerstwo.

W kolejnych latach strategia partnerstwa może i powinna być uzupełniana i aktualizowana, zarówno w zakresie struktury celów, jak też ujmowanych w niej projektów.

Tabela 3 Tabela integracji celów strategicznych strategii

Cele strategiczne strategii:	Cel koresponduje z wymiarami:			
	Społecz- nym	Gospo- darczym	Środowi- skowym	Przest- rzennym
Cel 1 Wzmocnienie kapitału ludzkiego i potencjałów służących trwałemu zabezpieczeniu jakości warunków życia	■	■		
Cel 2 Atrakcyjne przestrzenie zamieszkania		■	■	■
Cel 3 Zrównoważony rozwój gospodarczy obszaru		■	■	■
Cel 4 Dostępny komunikacyjnie OFMP z funkcjonującym systemem zrównoważonej mobilności miejskiej	■	■	■	■
Cel 5 Adaptacja do zmian klimatu na poziomie całego Partnerstwa	■	■	■	■

Opracowanie własne

Celem horyzontalnym strategii jest rozwój zdolności administracyjnych jednostek samorządu terytorialnego (członków partnerstwa), w tym wzmocnienie ich potencjału do kompleksowego zarządzania rozwojem.

Planowany jest on do realizacji m.in. poprzez udział w projekcie: Mazowieckie Centrum Wsparcia Doradczego, mającym na celu wzmocnienie kompetencji jednostek samorządu terytorialnego do zarządzania strategicznym rozwojem lokalnym w partnerstwach społeczno-gospodarczych na rzecz zintegrowanych działań, skutecznego pozyskiwania środków i kapitału inwestycyjnego na projekty rozwojowe.

3.1.3. Wizja strategiczna partnerstwa 2030

Poniżej w poszczególnych elementach opisana jest wizja strategiczna Partnerstwa podzielona na elementy składowe.

Dojazd z Płocka do granic Warszawy w godzinę.

Od granicy miasta Płocka do granicy miasta stołecznego Warszawa jest około 85 kilometrów.

Bezpieczny transport produktów ropopochodnych

Zminimalizowana jest liczba i długość odcinków dróg niskiej klasy, którymi przemieszczają się samochody osobowe i ciężarowe przewożące materiały niebezpieczne – głównie pochodne ropy naftowej.

Transport publiczny obejmujący całe partnerstwo

Funkcjonuje efektywny transport publiczny wraz ze zintegrowaną informacją pasażerską. Miasta – siedziby powiatów mają co najmniej raz na godzinę połączenie autobusowe z Płockiem, a w „szczytach komunikacyjnych” częściej.

Wodorowy transport publiczny w Płocku

Koncern ORLEN jest bardzo zaawansowany w tworzeniu łańcucha dostaw paliwa wodorowego. Możliwość testowania nowych rozwiązań zapewnia flota autobusów miejskich w Płocku, które zasilane są paliwem alternatywnym.

Domknięcie systemu turystycznych tras rowerowych wzdłuż Wisły oraz powstanie trasy rowerowej po przebiegu szlaku Bolesława Krzywoustego.

Wiślana Trasa Rowerowa łączy cały kraj – od źródeł do ujścia tej największej polskiej rzeki. Trasa przechodzi przez Płock i obszar funkcjonalny nową kładką rowerową pod mostem im. Legionów Piłsudskiego.

Jednocześnie stworzone są możliwości włączenia głównej trasy do Gostynina oraz Sierpca. Szczególnie droga do Sierpca, wijąca się wraz ze Skrwą Prawą jest bardzo malowniczym szlakiem rowerowym. Po drodze rozwijają się gospodarstwa agroturystyczne, powstają pola namiotowe, a skansen w Sierpcu notuje coraz większą liczbę odwiedzin. Wykorzystano także potencjał położonej przy Skrwie Prawej „Mazowieckiej Szwajcarii”, położonej w gminie Brudzeń Duży.

W drugim kierunku trasa prowadzi do Gostynina. W tym mieście turystycznie zyskał Zamek oraz staw położony w jego bezpośrednim otoczeniu. Nowe trasy objęły także Sanniki oraz ciąg terenów przy samej Wiśle wraz ze skansenem w Wiączeminiu Polskim.

Zapewniony dostęp do czystej wody dla wszystkich mieszkańców

Infrastruktura zapewniająca dostarczanie czystej wody pitnej została odnowiona.

Uporządkowanie gospodarki ściekowej w miastach

Miasta obszaru partnerstwa prowadzą zorganizowaną gospodarkę wodno-ściekową, która jest rozbudowywana. Ścieki w mieście Gostynin oraz gminie wiejskiej w końcu są dobrze oczyszczane, a oczyszczona woda może być wykorzystywana do nawadniania pól.

Uporządkowanie gospodarki ściekowej w gminach wiejskich

Na obszarze gmin wiejskich partnerstwa zabudowa jest rozproszona. Dlatego zastosowano na tych obszarach oczyszczalnie przydomowe oraz gniazdowe (obsługujące po kilka gospodarstw), aby rozwiązać problem ścieków.

Zatrzymywanie wody na terenach wiejskich

Tworzenie zagłębień terenu, w których wiosną zbiera się woda i przesiąka do gruntu, przywracanie meandrującego charakteru strumieni, czy odtwarzanie zakrzaceń i zadrzewień przydrożnych i śródpólnych – te wszystkie działania nie tylko bardzo wzbogaciły krajobraz, ale także zatrzymały proces obniżania się poziomu wód gruntowych.

Zielona i błękitna infrastruktura w miastach

Rośnie odsetek zatrzymywanej wody deszczowej w miastach. Kanalizacja ogólnospławna jest systematycznie likwidowana na rzecz rozdzielonych kanalizacji: deszczowej i ściekowej, które mają swoje oddzielne systemy podczyszczania i oczyszczania a następnie zagospodarowania oczyszczonej wody.

Skuteczne planowanie przestrzenne

Wzrasta stopień pokrycia planami przestrzennymi powierzchni Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka.

Nowa zabudowa staje się coraz bardziej zwarta.

Zorganizowana współpraca partnerstwa

W trakcie wdrażania strategii ponadlokalnej ukształtowały się trwałe struktury obsługujące partnerstwo, które koordynują prowadzenie projektów zapisanych w strategii partnerstwa.

3.2. Kierunki działań podejmowanych dla osiągnięcia celów strategicznych

Cele i kierunki działań

Realizacja celu nadrzędnego będzie następować poprzez działania (projekty), idące w określonych kierunkach i realizujące zdefiniowane cele operacyjne, te zaś będą realizować powiązane z nimi cele strategiczne.

W kolejnych latach strategia Partnerstwa może i powinna być uzupełniana i aktualizowana, zarówno w zakresie struktury celów, jak też ujmowanych w niej projektów.

CEL STRATEGICZNY 1: WZMOCNIENIE KAPITAŁU LUDZKIEGO I POTENCJAŁÓW SŁUŻĄCYCH TRWAŁEMU ZABEZPIECZENIU JAKOŚCI WARUNKÓW ŻYCIA

Kapitał ludzki to ogół wiedzy i umiejętności jakie posiadają pojedynczy ludzie. Natomiast kapitał społeczny - to siła i jakość więzi społecznych istniejących pomiędzy ludźmi oraz ich zdolność do współpracy. Oba te kapitały muszą być rozwijane, aby społeczeństwo jako całość było zdolne do wykorzystania zasobów obszaru i szans jakie niosą zjawiska i procesy w otoczeniu, a także do eliminacji/ograniczenia swoich problemów i zagrożeń zewnętrznych.

Cel operacyjny 1.1: Wzmocnienie jakościowe potencjału demograficznego OFMP

Potencjał demograficzny można rozpatrywać ilościowo – czyli w aspekcie utrzymania lub wzrostu liczby ludności oraz jakościowo – w aspekcie podniesienia kapitału ludzkiego i społecznego społeczeństwa. Oba aspekty są istotne dla społecznego i gospodarczego rozwoju obszaru. Istnieje więc potrzeba różnorodnych działań: w zakresie polityki demograficznej, włączenia społecznego imigrantów, rozwijania kapitału społecznego obszaru, zwiększania stopnia identyfikacji mieszkańców z obszarem, rozwoju infrastruktury umożliwiającej te działania, zapewnienia mieszkań słabszym ekonomicznie i młodym mieszkańcom.

Kierunki działań:

- 1.1.1. Opracowanie i wdrożenie rozwiązań polityki demograficznej OFMP, w tym włączenia imigrantów w funkcjonowanie społeczności lokalnych
- 1.1.2. Rozwijanie kapitału społecznego OFMP, w tym wspieranie aktywności obywatelskiej oraz włączanie mieszkańców
- 1.1.3. Zwiększanie stopnia identyfikacji mieszkańców z obszarem
- 1.1.4. Wyposażenie, dostosowanie, adaptacja, modernizacja infrastruktury niezbędnej do świadczenia usług społecznych
- 1.1.5. Program mieszkaniowy skierowany do młodych mieszkańców

Cel operacyjny 1.2: Poprawa dostępności i jakości usług zdrowotnych i społecznych

Jakość kapitału ludzkiego wiąże się ściśle ze stanem zdrowia, a w dużym stopniu także z dostępem do różnorodnych usług społecznych. By spełnić te warunki należy podnieść jakość usług w obu obszarach. Oznacza to potrzebę różnorodnych działań w sferze opieki medycznej, w tym leczenia chorób układu oddechowego i nowotworów, gdyż na obszarze Partnerstwa ma miejsce nadmiarowa (tzn. wyższa od średniej dla Mazowsza i Polski ogółem) liczba zachorowań na te właśnie choroby. Duże są też potrzeby w zakresie opieki psychoterapeutycznej, psychologicznej i psychiatrycznej, w szczególności dla dzieci i młodzieży, zwłaszcza po pandemii COVID-19 i w związku z agresją Rosji na Ukrainę.

Niepokojący jest brak oddziałów geriatrycznych – w sytuacji szybko postępującego starzenia się społeczeństwa.

Liczbę przedwczesnych zgonów może też ograniczyć poprawa usług z zakresu pomocy doraźnej i ratownictwa medycznego. W tym kontekście szczególnie istotny jest brak szpitalnego oddziału ratunkowego (SOR) w powiecie sierpeckim.

Jest też potrzeba działań profilaktycznych – najtańszej formy zapewnienia dobrej kondycji zdrowotnej.

Starzenie się społeczności obszaru wymaga gruntownej zmiany działania opieki społecznej, w tym - w kierunku jej uspołecznienia.

Kierunki działań:

- 1.2.1. Podnoszenie poziomu infrastruktury ochrony zdrowia dostępności i jakości usług medycznych, w tym specjalistycznych, szczególnie w odniesieniu do chorób układu oddechowego i nowotworów
- 1.2.2. Zwiększenie dostępności usług diagnostycznych i świadczeń zdrowotnych z zakresu pomocy doraźnej i ratownictwa medycznego
- 1.2.3. Zwiększanie zasięgu działań akcji profilaktycznych i realizacja programów zdrowotnych
- 1.2.4. Zwiększenie dostępności opieki psychoterapeutycznej, psychologicznej i psychiatrycznej, w szczególności dla dzieci i młodzieży
- 1.2.5. Tworzenie warunków do prowadzenia zdrowego i aktywnego stylu życia
- 1.2.6. Rozwój różnorodnych form opieki nad dziećmi, z uwzględnieniem infrastruktury żłobkowej oraz spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież
- 1.2.7. Budowa systemowej opieki nad osobami starszymi w środowisku lokalnym, w tym rozwijanie dziennych form opieki dla osób starszych i potrzebujących wsparcia w codziennym funkcjonowaniu
- 1.2.8. Skoordynowanie opieki społecznej i medycznej
- 1.2.9. Wdrażanie innowacyjnych form opieki środowiskowej, w tym rozwój środowiskowego wolontariatu na rzecz opieki nad osobami mniej/niesamodzielnymi
- 1.2.10. Włączenie społeczne grup marginalizowanych oraz rozwój usług społecznych na rzecz dzieci i młodzieży, w tym w ramach usług wsparcia systemu pieczy zastępczej
- 1.2.11. Rozwijanie kapitału społecznego ośrodków pomocy społecznej, w tym zwiększanie wsparcia JST dla organizacji społecznych oraz stworzenie przestrzeni do rozwoju działalności PES

Cel operacyjny 1.3: System edukacji dostosowany do potrzeb i standardów współczesności

Jakość kapitału ludzkiego i społecznego ściśle zależy od jakości szeroko pojętej edukacji. Zmiany w systemie edukacji są wskazywane jako nieadekwatne potrzebom rynku pracy i dążeniu do nabycia współcześnie istotnych kompetencji. Potrzebne są działania dotyczące zmiany metod nauczania w kierunku jego większej efektywności i większego dopasowania do potrzeb rynku pracy, a także rozwijanie pozaszkolnych form wychowania i edukacji. Jest też potrzeba promowania i zapewnienia możliwości kształcenia się przez całe życie oraz rozwój edukacji włączającej.

Wszystkie te działania wiążą się z koniecznością podniesienia standardu szeroko pojętej infrastruktury edukacyjnej i doposażanie placówek pod kątem nowych potrzeb.

Kierunki działań:

- 1.3.1. Podniesienie jakości szkolnictwa wyższego oraz tworzenie zachęt dla studentów
- 1.3.2. Podniesienie atrakcyjności oferty szkolnictwa zawodowego we współpracy z lokalnymi pracodawcami
- 1.3.3. Podnoszenie kompetencji nauczycieli w zakresie metod eksperymentalnych, edukacji włączającej czy nowych metod pedagogicznych i wsparcie nauczycieli w ich wdrażaniu
- 1.3.4. Rozwój pozaszkolnych form wychowania i edukacji (harcerstwo, 4H, itp.)
- 1.3.5. Rozwój poradnictwa i pomocy psychologicznej w szkołach
- 1.3.6. Poprawa infrastruktury oraz doposażenie placówek edukacyjnych i przedszkolnych w sprzęt i materiały dydaktyczne oraz dostosowywanie ich do potrzeb osób o specjalnych potrzebach
- 1.3.7. Rozwój systemu edukacji na każdym etapie życia, z naciskiem na kompetencje przyszłości i cyfryzację oraz rozwój zainteresowań i talentów
- 1.3.8. Wsparcie edukacji włączającej

Cel operacyjny 1.4: Rozwój zdolności administracyjnych jednostek samorządu terytorialnego - członków Partnerstwa / rozwój potencjału instytucjonalnego (zarządczego).

Realizacja złożonej strategii ponadlokalnej przez Partnerstwo złożone z wielu jednostek samorządu terytorialnego, to bez wątpienia bardzo trudne zadanie. Dlatego warunkiem pomyślnej realizacji tego zadania jest rozwój zdolności administracyjnych partnerskich JST / rozwój ich potencjału instytucjonalnego (zarządczego).

Kierunki działań:

- 1.4.1. Szkolenia kadr partnerskich JST w zakresie zarządzania realizacją strategii ponadlokalnej oraz przygotowania i realizacji projektów
- 1.4.2. Doradztwo dla kadr partnerskich JST w zakresie zarządzania realizacją strategii ponadlokalnej oraz przygotowania i realizacji projektów

CEL STRATEGICZNY 2: ATRAKCYJNE PRZESTRZENIE ZAMIESZKANIA

Życie ludzkie toczy się w określonej przestrzeni, więc jakość tej przestrzeni wpływa na jakość życia. Bezpieczna, estetyczna, nie tworząca konfliktów, pozwalająca wypocząć i rozwijać kontakty międzyludzkie przestrzeń będzie wpływać pozytywnie na tę jakość.

Cel operacyjny 2.1: Tworzenie estetycznych, dostępnych obiektów i przestrzeni publicznych przyjaznych mieszkańcom

O ile życie prywatne toczy się na ogół w przestrzeniach prywatnych, to życie społeczne wykraczające poza sferę prywatności toczy się w przestrzeni publicznej, której kształtowanie jest w dużej mierze domeną sektora publicznego. Władze różnych szczebli są odpowiedzialne za planowanie tej przestrzeni, zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańców w niej, tworzenie infrastruktury umożliwiającej odpoczynek, kontakty społeczne. Odpowiadają także za zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego wchodzących w jej skład/współtworzących ją.

Kierunki działań:

- 2.1.1. Współpraca planistyczna na obszarze Partnerstwa, w tym dotycząca planowania przestrzennego
- 2.1.2. Zwiększenie działań na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańców
- 2.1.3. Rozwój wielofunkcyjnych miejsc spotkań, wypoczynku, aktywnego spędzania wolnego czasu dostosowanych do potrzeb użytkowników
- 2.1.4. Przekształcanie przestrzeni z zachowaniem tożsamości i wyrazistości miejsca, poszanowaniem wartości historycznych, krajobrazowych czy kulturowych, w tym walorów zabytkowych
- 2.1.5. Rozwój budownictwa mieszkaniowego w szczególności komunalnego i społecznego wielorodzinnego

Cel operacyjny 2.2: Rozwój infrastruktury do prowadzenia działalności społeczno-kulturalnej i aktywizacji społeczności OFMP

Współczesna aktywność społeczna i kulturalna mieszkańców bardzo rzadko jest możliwa bez odpowiedniej infrastruktury. Jej brak lub zły stan w znaczącym stopniu ogranicza poziom i jakość tej aktywności. Dlatego jednym z priorytetów samorządów lokalnych jest rozwój tej infrastruktury. W epoce cyfrowej, w której żyjemy, oznacza to także rozwój infrastruktury cyfrowej, ułatwiającej, a czasem wręcz warunkującej dostęp pewnych grup społeczności do aktywności społecznej czy też dóbr kultury.

Kierunki działań:

- 2.2.1. Tworzenie nowoczesnych miejsc służących kulturze, modernizacja i remonty budynków instytucji kultury, w tym muzeów
- 2.2.2. Wspieranie twórczości artystycznej
- 2.2.3. Zwiększanie uczestnictwa w kulturze poprzez wprowadzenie nowych form udostępniania (udostępniania online, wirtualne spacer, digitalizacja zbiorów, itd.)
- 2.2.4. Upowszechnianie i ochrona dziedzictwa kulturowego

Cel operacyjny 2.3: Ochrona historycznej zabudowy i wykorzystanie jej potencjału dla rozwoju nowych funkcji społeczno-gospodarczych

Toczone na obszarze Partnerstwa działania wojenne, okres PRL-u oraz realizowane niegdyś działania modernizacyjne w wielu przypadkach nie posłużyły zachowaniu historycznej zabudowy miast i wsi obszaru. Te, które przetrwały (niekoniecznie ze statusem zabytku) są często w złym stanie technicznym lub wręcz w ruinie. Można podać wiele przykładów takich obiektów, usytuowanych nawet w bardzo reprezentacyjnych punktach miast i gmin. A są one świadectwem naszej historii i kultury, z której jesteśmy tak dumni! I niewątpliwie są wyróżnikiem naszej tożsamości wśród innych nacji. Zachowanie ich i przywrócenie do użytku (najlepiej jako miejsc publicznie dostępnych i służących realizacji celów kulturalnych, społecznych oraz edukacyjnych) powinno być priorytetem.

Do kategorii zabytkowej przestrzeni można też zaliczyć (coraz rzadziej) zachowane układy urbanistyczne i ruralistyczne. Czasem są to jedyne ślady np. miejskiej przeszłości Osmolina czy Bielska. Warto je chronić i promować.

Kierunki działań:

- 2.3.1. Konserwacja, renowacja, remonty obiektów zabytkowych wraz z otoczeniem oraz ich adaptacja na cele kulturalne, społeczne, edukacyjne
- 2.3.2. Uporządkowanie zabytkowej przestrzeni i jej udostępnienie szerokiej grupie odbiorców

Cel operacyjny 2.4: Poprawa dostępności do oferty wypoczynkowo-turystycznej OFMP z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych

Turystyka to ważny sektor gospodarki, ale ma też funkcję wewnętrzną. Estetyka przestrzeni publicznych podnoszona w części z myślą o turystach, podnosi też jakość życia mieszkańców. Ponadto turystyka poprawia wizerunek subregionu oraz przekonanie o jego atrakcyjności wśród samych mieszkańców. W końcu "skoro tu

przyjeżdżają osoby z zewnątrz dla wypoczynku – to są tu miejsca, obiekty i przestrzenie warte przyjazdu”. Podnosi to ich samoocenę oraz ocenę atrakcyjności miejsca, w którym mieszkają. Turystyka może też być dobrym instrumentem marketingu obszaru – dzisiejsi turyści mogą okazać jutrzejszymi mieszkańcami czy inwestorami.

Kierunki działań:

- 2.4.1. Rozwój infrastruktury dla turystyki wodnej/rekreacji na rzekach i jeziorach
- 2.4.2. Rozwój infrastruktury dla turystyki rowerowej
- 2.4.3. Rozwój infrastruktury towarzyszącej (parkingi, system informacji, baza noclegowa i gastronomiczna, itd.)
- 2.4.4. Stworzenie pakietów produktów turystycznych adresowanych do określonych grup docelowych, w tym turystycznych szlaków tematycznych
- 2.4.5. Rozwój operatora turystycznego oferującego pakiety produktów turystycznych (promocja oferty, świadczenie/sprzedaż usług)
- 2.4.6. Integracja oferty i promocji turystycznej
- 2.4.7. Wsparcie szkoleniowe, doradcze i finansowe dla podmiotów świadczących usługi turystyczne
- 2.4.8. Utworzenie aplikacji ułatwiających zwiedzanie atrakcji turystycznych OFMP

CEL STRATEGICZNY 3: ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ GOSPODARCZY OBSZARU

Zrównoważony rozwój gospodarczy to rozwój gospodarczy danego obszaru, z jednej strony, wykorzystujący własne zasoby, w tym także zasoby ludzkie, z drugiej strony – rozwój nie zasadzający się na nadmiernej eksploatacji środowiska, a więc oszczędzający jego zasoby, z których korzysta i nie zanieczyszczający elementów środowiska: powietrza, wody, gleby

Cel operacyjny 3.1: Sprzyjające warunki dla rozwoju obszaru partnerstwa i przedsiębiorczości

Przedsiębiorczość rozwija się tym bardziej, im bardziej korzystne ma warunki. Zaliczyć do nich można dobre prawo, przyjazną politykę fiskalną, przyjazną administrację regulującą działalność gospodarczą, możliwości pozyskania na korzystnych warunkach kapitału, łatwość i niskie koszty pozyskania terenów inwestycyjnych i obiektów do prowadzenia działalności, dostęp do niezbędnej

infrastruktury technicznej (mediów), odpowiedni rynek pracy, korzystny układ transportowy itd. Spełnienie części tych wymogów jest w gestii władz lokalnych.

Kierunki działań:

- 3.1.1. Rozwój niezbędnej infrastruktury technicznej z uwzględnieniem modernizacji oświetlenia
- 3.1.2. Rozwój oferty terenów inwestycyjnych
- 3.1.3. Wsparcie rozwoju start-upów i inkubatorów przedsiębiorczości
- 3.1.4. Wsparcie samozatrudnienia
- 3.1.5. Realizacja projektów związanych ze współpracą podmiotów, w tym partnerstwa publiczno-prywatnego
- 3.1.6. Lepszy dostęp mieszkańców do lokalnych produktów, w tym w ramach lokalnych targowisk czy dystrybucji online
- 3.1.7. Wspieranie transformacji cyfrowej oraz cyfryzacja usług publicznych
- 3.1.8. Budowanie potencjału współpracy między partnerami tworzącymi OFMP

Cel operacyjny 3.2: Realizacja działań edukacyjnych, ukierunkowanych na aktualne i przyszłe potrzeby kadrowe przedsiębiorstw

Jednym z wyżej wymienionych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości są odpowiednie kadry. Odpowiednie, zarówno w wymiarze ilościowym, jak i jakościowym. Ważne jest więc by system edukacji na obszarze Partnerstwa był w stanie zapewnić odpowiednią liczbę dobrze wykształconych, tzn. spełniających potrzeby przedsiębiorcy, pracowników. Służyć temu może szereg działań.

Kierunki działań:

- 3.2.1. Ułatwianie osobom zatrudnionym podnoszenia kwalifikacji i zmiany zawodu
- 3.2.2. Współpraca jednostek szkoleniowych różnych poziomów - koordynacja procesu kształcenia na poziomie podstawowym, średnim i wyższym pod kątem umiejętności poszukiwanych przez pracodawców
- 3.2.3. Rozwój kierunków i metod kształcenia zorientowanych na rozwój kompetencji oczekiwanych przez pracodawców (rozwój kompetencji miękkich, kluczowych i umiejętności uniwersalnych w procesie kształcenia dzieci i młodzieży)
- 3.2.4. Wspieranie uczenia się przez całe życie
- 3.2.5. Podniesienie poziomu doradztwa zawodowego

Cel operacyjny 3.3: Gospodarka o obiegu zamkniętym

Gospodarka o obiegu zamkniętym to model produkcji i konsumpcji, który polega na dzieleniu się, pożyczaniu, ponownym użyciu, naprawie, odnawianiu i recyklingu istniejących materiałów i produktów tak długo, jak to możliwe. W ten sposób **wydłuża się cykl życia produktów**. W praktyce oznacza to **ograniczenie odpadów** do minimum. Kiedy cykl życia produktu dobiega końca, surowce i odpady, które z niego pochodzą, powinny zostać w gospodarce, dzięki recyklingowi. Można je z powodzeniem wykorzystać ponownie, **tworząc w ten sposób dodatkową wartość**.

Kierunki działań:

- 3.3.1. Podniesienie jakości i efektywności systemu zagospodarowania odpadów,
- 3.3.2. Poprawa systemu odbierania odpadów komunalnych,
- 3.3.3. Wprowadzanie rozwiązań na rzecz oszczędzania zasobów, w tym projektów wtórnego wykorzystania obiegu wody
- 3.3.4. Rozwój systemów kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem przydomowych oczyszczalni ścieków

CEL STRATEGICZNY 4: DOSTĘPNY KOMUNIKACYJNIE OFMP Z FUNKCJONUJĄCYM SYSTEMEM ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ

Cel operacyjny 4.1: Wykorzystany potencjał sieci kolejowej

Istniejąca na obszarze sieć kolejowa jest słabo wykorzystywana do przewozów pasażerskich, gdyż nie jest powiązana z innymi formami transportu. Lepsze powiązanie z nimi i modernizacja obiektów przyczyni się do większego wykorzystania tego środka transportu. Dodatkowym efektem może być koncentracja osadnictwa w pobliżu linii kolejowych, zmniejszająca koszty budowy i utrzymania infrastruktury komunalnej.

Kierunki działań:

- 4.1.1. Modernizacja i budowa nowych przystanków kolejowych wraz z miejscami postojowymi dla samochodów i wiat rowerowych
- 4.1.2. Modernizacja dworców kolejowych w Sierpcu i Gostyninie
- 4.1.3. Dostosowanie rozkładu jazdy do potrzeb mieszkańców
- 4.1.4. Wykorzystanie potencjału nowych połączeń kolejowych w kierunku Warszawy i Włocławka

Cel operacyjny 4.2: Rozwinięty transport zbiorowy i infrastruktura lokalna służące w szczególności celom zrównoważonej mobilności miejskiej

Funkcjonalne powiązania Płocka z pozostałymi gminami subregionu tworzą potrzebę dobrze funkcjonującego systemu nowoczesnego, zintegrowanego, niskoemisyjnego transportu zbiorowego wraz towarzyszącą infrastrukturą. Główną rolę w tym systemie odgrywa i będzie odgrywała Komunikacja Miejska Płock Sp. z o.o. Coraz większe znaczenie będzie też miała mikromobilność, nie tylko w Płocku. Zrównoważona mobilność to także bezpieczna mobilność.

Kierunki działań:

- 4.2.1. Utworzenie zasobu informacyjnego dla wszystkich środków transportu publicznego z wykorzystaniem SIP
- 4.2.2. Integracja systemów transportu zbiorowego na obszarze Partnerstwa
- 4.2.3. Realizacja usług transportu publicznego z preferencją dla pojazdów zeroemisyjnych
- 4.2.4. Modernizacja i unowocześnianie taboru wykorzystywanego w transporcie zbiorowym w kierunku zeroemisyjnym, w szczególności zasilanych wodorem
- 4.2.5. Rozwijanie i unowocześnianie infrastruktury transportu zbiorowego, w tym przystanków, wiat, tablic informacji pasażerskiej
- 4.2.6. Wprowadzanie przyjaznych rozwiązań dla mikromobilności z niezbędną infrastrukturą
- 4.2.7. Modernizacja istniejącej infrastruktury pieszej i rowerowej, likwidacja barier architektonicznych oraz wprowadzanie ułatwień w przemieszczaniu się dla osób ze specjalnymi potrzebami
- 4.2.8. Intensyfikacja działań na rzecz bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu drogowego,
- 4.2.9. Wprowadzanie strefowania ruchu pojazdów, w tym stref ograniczonej emisji
- 4.2.10. Budowa spójnej sieci dróg rowerowych i pieszo-rowerowych
- 4.2.11. Upowszechnianie informacji wśród mieszkańców na temat zasad zrównoważonego rozwoju i kultury mobilności

Cel operacyjny 4.3: Niskoemisyjny transport, szczególnie w obszarach o dużej gęstości zaludnienia, a także uzupełniająca komunikację do sieci TEN-T

Powiązanie komunikacyjne znacznej części obszaru Partnerstwa z resztą kraju ulegnie skokowej poprawie po wybudowaniu drogi ekspresowej S10.

Ekologizacja transportu w kierunku niskoemisyjności będzie wymagała stopniowej wymiany pojazdów i rozwoju infrastruktury zasilania paliw alternatywnych. Dla

zastosowania rozwiązań intermodalnych niezbędne będzie stworzenie sieci parkingów w odpowiednich lokalizacjach.

Kierunki działań:

- 4.3.1. Wykorzystanie potencjału planowanej drogi ekspresowej S10 wraz ze sprawnym włączeniem do systemu drogowego OFMP
- 4.3.2. Budowa i przebudowa ciągów drogowych w spójny, bezpieczny układ sieciowy w szczególności spełniający wymogi Umowy Partnerstwa
- 4.3.3. Wsparcie dla rozwoju infrastruktury zasilania paliw alternatywnych
- 4.3.4. Modernizacja floty pojazdów samorządowych z wykorzystaniem pojazdów zeroemisyjnych.
- 4.3.5. Realizacja działań na rzecz zapewnienia potrzeb parkingowych służących celom mobilności miejskiej, w tym parkingów P&R.

CEL STRATEGICZNY 5: ADAPTACJA DO ZMIAN KLIMATU NA POZIOMIE CAŁEGO PARTNERSTWA

Zachodzące zmiany klimatyczne już dziś są źródłem wielu problemów, w tym zagrożeniem dla życia ludzkiego. Powstrzymanie tego procesu wymaga zdecydowanych działań ograniczających emisję gazów cieplarnianych, ale także dostosowania środowiska życia człowieka w sposób ograniczający zagrożenia.

Cel operacyjny 5.1: Ochrona powietrza i ograniczenie zużycia energii

Podstawowym dla powstrzymania zmian klimatycznych działaniem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. Jednym ze sposobów jest ograniczenie zużycia energii. Ma ono, dodatkowo, pozytywny efekt dla budżetów mieszkańców, ważny nie tylko w trudnych czasach, ale też w przyszłości.

Kierunki działań:

- 5.1.1. Ograniczenie emisji zanieczyszczeń z sektora komunalno-bytowego, w tym redukcja niskiej emisji z gospodarstw domowych oraz realizacja programów wsparcia dla mieszkańców, w tym związanych z wymianą źródeł ciepła
- 5.1.2. Wykorzystanie bezemisyjnych nowych technologii w lokalnym transporcie samochodowym, w tym wodoru w transporcie zbiorowym
- 5.1.3. Poprawa efektywności energetycznej budynków, w tym kompleksowa termomodernizacja budynków,
- 5.1.4. Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii
- 5.1.5. Tworzenie efektywnych systemów współpracy, np. spółdzielni energetycznych, klastrów energii
- 5.1.6. Rozbudowa i utrzymanie systemu monitoringu powietrza
- 5.1.7. Systemy zarządzania efektywnością energetyczną w obiektach, systemy sterujące i kontrolujące działanie infrastruktury miejskiej
- 5.1.8. Upowszechnienie energooszczędnych technologii w przemyśle, transporcie i gospodarce komunalnej, tzw. zrównoważonych systemów energetycznych
- 5.1.9. Transformacja systemów energii, w tym tworzenie lokalnych systemów magazynowania i przesyłania energii

Cel operacyjny 5.2: Działania adaptacyjne, ograniczające negatywne skutki zmian klimatycznych

Do aktualnie najbardziej dotkliwych skutków zmian klimatycznych należy deficyt wody, dotyczący najbardziej rolników, a w mniejszym stopniu także inne grupy społeczne. Z kolei, najtraficniejsze skutki tych zmian wiążą się ze znacznie częstszym występowaniem ekstremalnych zjawisk pogodowych: huraganowych wiatrów, deszczy nawalnych powodujących powodzie i długotrwałych upałów. Wszystkie one zagrażają życiu ludzkiemu. Jest jednak szereg sposobów ograniczania skutków tych negatywnych zjawisk.

Kierunki działań:

- 5.2.1. Tworzenie lokalnych systemów retencji wód opadowych, w tym zbiorniki retencyjne
- 5.2.2. Infrastrukturalne i organizacyjne przygotowanie obszarów zurbanizowanych na ekstremalne zjawiska pogodowe i ich ewentualne skutki
- 5.2.3. Rozwój systemów kanalizacji deszczowej, oczyszczalni oraz rozdział kanalizacji ogólnospławnej

- 5.2.4. Bezpieczeństwo dostępu do wody pitnej - SUW, studnie głębinowe, rozwój sieci wodociągowej
- 5.2.5. Działania ukierunkowane na wyższą jakość wód powierzchniowych i lepszą ochronę zasobów wód podziemnych
- 5.2.6. Działania w zakresie urbanistyki i architektury ograniczające negatywny wpływ wysokich temperatur na zdrowie mieszkańców
- 5.2.7. Łagodzenie negatywnego wpływu antropogenicznego na środowisko i ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oraz zanieczyszczeń, w tym hałasu
- 5.2.8. Tworzenie obszarów zalesień i nasadzeń śródpolnych

Cel operacyjny 5.3: Rozwój potencjału przyrodniczego

Obszary biologicznie czynne, kojarzone na ogół z roślinnością, odgrywają ważną rolę w retencji wody i tworzenia korzystniejszego dla zdrowia człowieka, ale też - na przykład – dla upraw rolnych, mikroklimatu. Ze względu na tę cechę stanowią też atrakcyjne dla człowieka tereny rekreacyjne i mieszkalne. Ważna więc jest ich ochrona i w miarę możliwości, powiększanie. Służyć temu będzie edukacja przyrodnicza społeczności obszaru.

Kierunki działań:

- 5.3.1. Tworzenie nowych terenów zieleni urządzonej w przestrzeniach zurbanizowanych, a także rozwój istniejących terenów zieleni, w tym parków miejskich i zieleńców
- 5.3.2. Udostępnianie terenów naturalnych i seminaturalnych poprzez lepszy dostęp dla mieszkańców oraz wprowadzenie nowych funkcjonalności stref
- 5.3.3. Edukacja przyrodnicza społeczności
- 5.3.4. Promocja walorów krajobrazowych i przyrodniczych, w szczególności wśród społeczności lokalnej
- 5.3.5. Ochrona krajobrazu oraz dziedzictwa przyrodniczego z udziałem społeczności lokalnej

3.4. Rezultaty strategiczne

W samorządach, określenie wyników osiąganych w ramach celów strategicznych oraz wskaźników mierzących postęp w ich realizacji stanowi niezbędny element cyklu zarządzania strategicznego. Jasna wizja tych wyników, czyli korzyści z wdrażania strategii, motywuje administrację samorządową do systematycznego realizowania celów i działań strategicznych, a zainteresowanych interesariuszy zachęca do współpracy na rzecz rozwoju wspólnoty samorządowej. Ustawa o samorządzie gminnym wymaga określenia oczekiwanych rezultatów i wskaźników ich osiągnięcia w strategiach rozwoju ponadlokalnego.

Tabela 4 Rezultaty strategiczne poszczególnych celów i ich wskaźniki

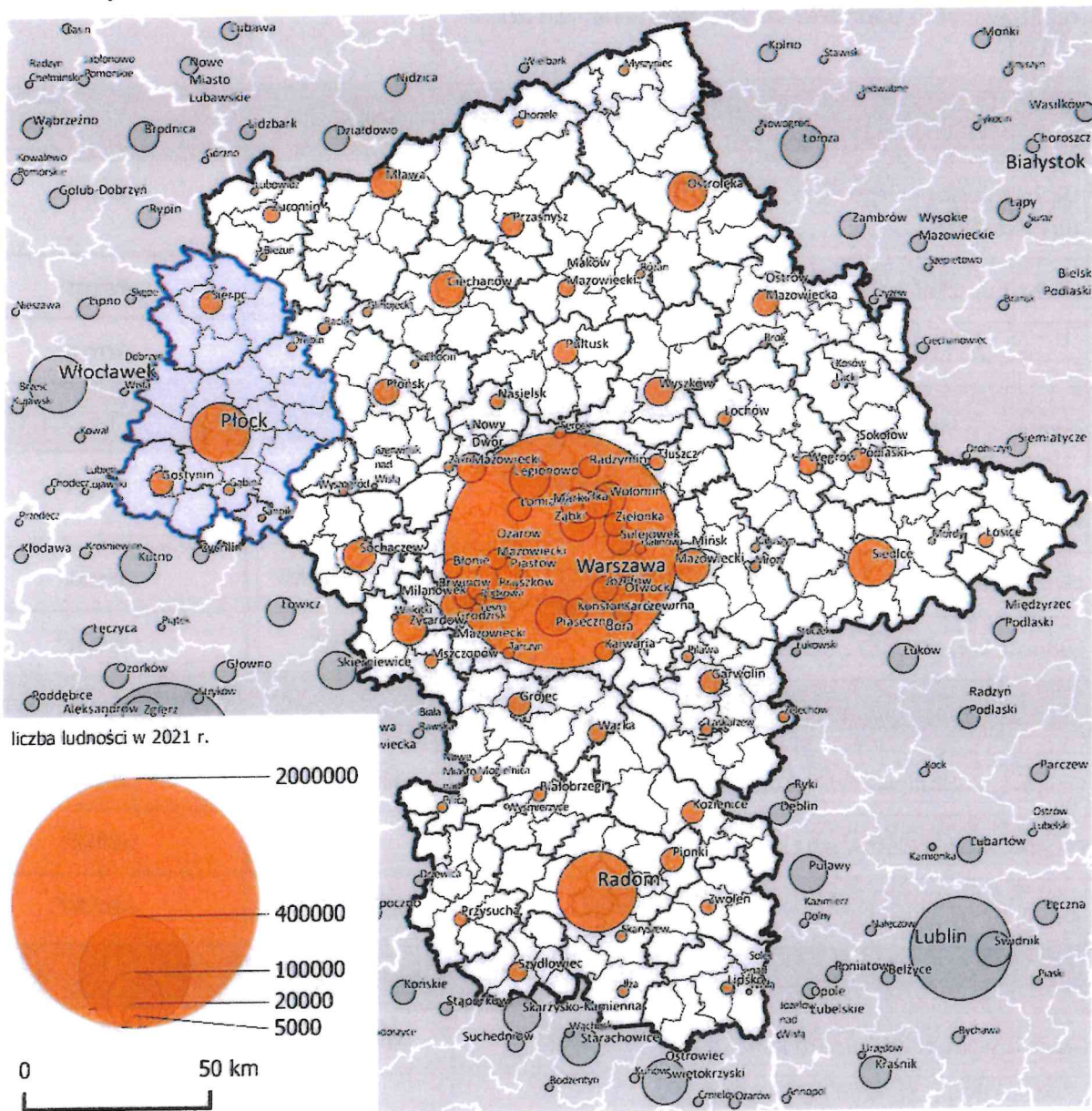
Wskaźniki	Źródło	Wartość docelowa
Cel 1 Wzmocnienie kapitału ludzkiego i potencjałów służących trwałemu zabezpieczeniu jakości warunków życia		
Dzieci w przedszkolach i innych formach wychowania przedszkolnego na 1000 dzieci w wieku 3-6 lat	GUS	wzrost
Liczba placówek edukacyjnych objętych wsparciem w ramach realizowanych programów	Dane OFMP	wzrost
Wartość wydatków inwestycyjnych inwestycji realizowanych z budżetów samorządów w ramach działu oświaty	GUS	wzrost
Cel 2 Atrakcyjne przestrzenie zamieszkania		
Liczba miejsc noclegowych całorocznych w obiektach turystycznych	GUS	wzrost
Liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	GUS	wzrost
Liczba osób odwiedzających obiekty kultury	GUS	wzrost
Cel 3 Zrównoważony rozwój gospodarczy obszaru		
Liczba podmiotów gospodarki narodowej wg rejestru REGON na 1000 mieszkańców	GUS	wzrost
Długość wybudowanej sieci kanalizacji sanitarnej	Dane OFMP	wzrost
Ludność korzystająca z oczyszczalni	GUS	wzrost
Cel 4 Dostępny komunikacyjnie OFMP z funkcjonującym systemem zrównoważonej mobilności miejskiej		
Długość przebudowanych dróg wg kategorii	Dane OFMP	wzrost
Długość dróg rowerowych i pieszo-rowerowych	GUS	wzrost
Liczba nowych autobusów w taborze gminnym	Dane OFMP	wzrost
Cel 5 Adaptacja do zmian klimatu na poziomie całego Partnerstwa		
Długość wybudowanej sieci kanalizacji deszczowej	Dane OFMP	wzrost
Powierzchnia terenów zieleni (P2596)	GUS	wzrost

Źródło: Opracowanie własne

4. Wymiar przestrzenny w strategii rozwoju obszaru partnerstwa

4.1. Model struktury funkcjonalno-przestrzennej obszaru partnerstwa

Ryc. 4 Sieć miast Partnerstwa i w jego otoczeniu wg liczby ludności

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

4.1.1. Położenie obszaru partnerstwa w regionie/kraju struktura sieci osadniczej

Sieć osadnicza. Partnerstwo Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka obejmuje 28 jednostek samorządowych.

Sieć osadniczą analizowanego obszaru tworzą:

- miasto Płock – miasto na prawach powiatu, ośrodek powiatowy o randze subregionalnej;
- 2 miasta powiatowe: Gostynin i Sierpc – ośrodki o znaczeniu ponadlokalnym;
- 4 ośrodki miejskie: Drobin, Gąbin, Sanniki, Bodzanów – ośrodki o znaczeniu lokalnym;
- 721 miejscowości wiejskich, z których 17 to ośrodki gminne pierwszego rzędu będące siedzibą władz gminy.

Wśród miast partnerstwa wyraźnie dominuje Płock (112,5 tys.), który jest miastem zaliczanym do miast dużych – liczących od 100 tys. do 500 tys. mieszkańców. Kolejne miasta: Gostynin (18,2 tys.), Sierpc (17,6 tys.) są zaliczane do miast małych – liczących od 5 tys. do 20 tys. mieszkańców. Pozostałe trzy miasta: Gąbin (4,1 tys.), Drobin (2,7 tys.) i Sanniki (1,8 tys.) zaliczane są do grupy miast bardzo małych – liczących poniżej 5 tys. mieszkańców. Odsetek ludności miejskiej w partnerstwie wynosi 52,09 %. Jest dużo niższy zarówno od wskaźnika krajowego (59,8%) oraz wskaźnika dla woj. mazowieckiego (64,12%).

Tereny zabudowane obejmują 4,08% powierzchni Partnerstwa (13 684,97 ha), tereny komunikacyjne (drogi, kolej, lotniska) 0,57% (1 914,66 ha), zaś pozostałe tereny 0,43% (1 436,51 ha).

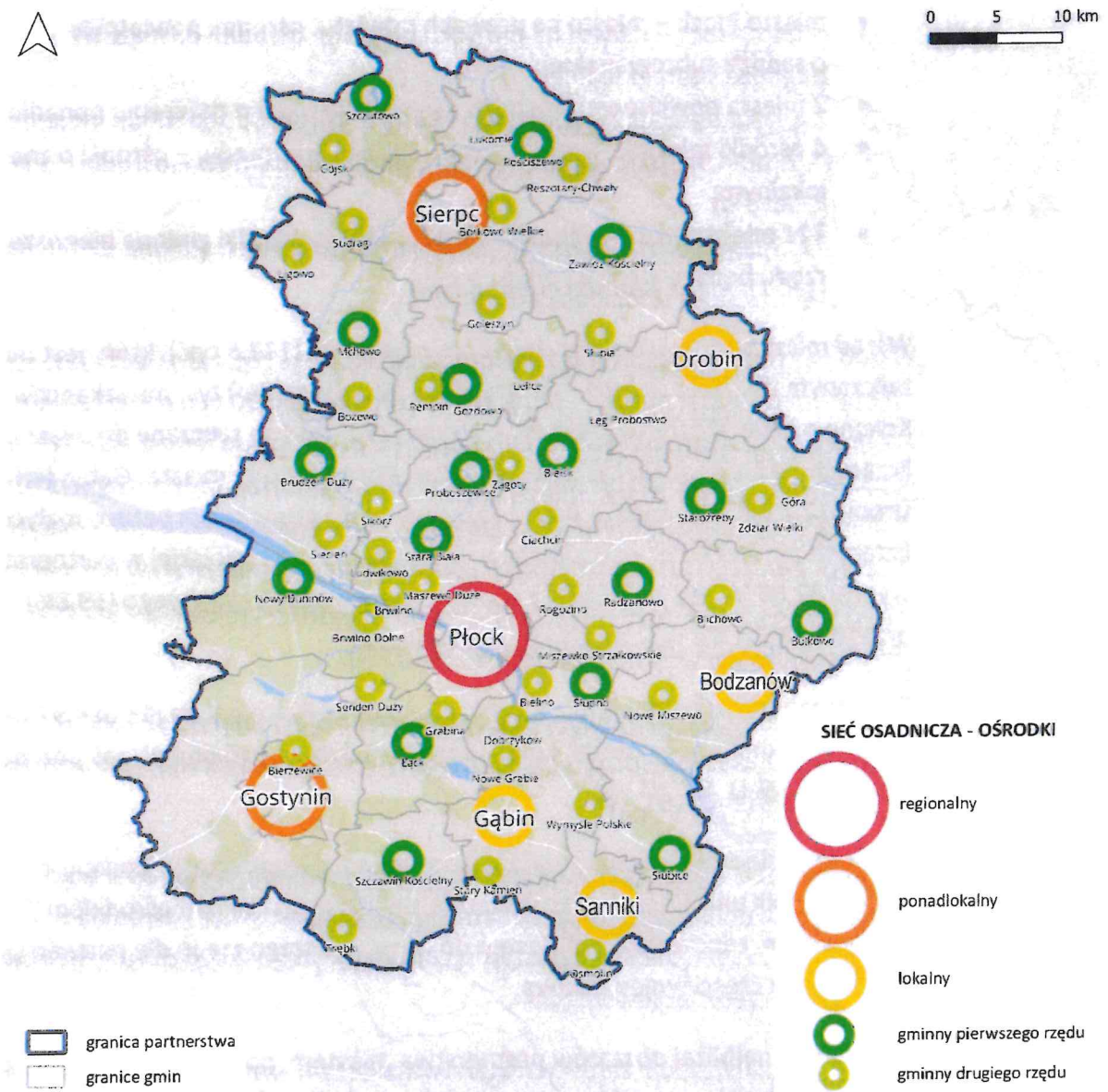
Hierarchia sieci osadniczej. Analiza hierarchii sieci osadniczej w oparciu o współczynnik unikalności usług wskazała, że: Płock jest silnym ośrodkiem regionalnym, zapewniającym dostęp do usług wyższego rzędu dla partnerstwa i zachodniej części województwa.

Położonym najbliższym obszarów partnerstwa miastem, poza Płockiem, którego wielkość pozwala na zaoferowanie podobnej oferty usługowej jest Włocławek (106,9 tys. mieszk.). Niemniej dojazd samochodem do tego miasta zajmuje ponad godzinę - jest zbyt długi by oferta była konkurencyjna w stosunku do Płocka.

Zasięgi obsługi Gostynina, Sierpca – stolic powiatów – w zakresie zadań realizowanych przez samorządy powiatowe odpowiadają granicom poszczególnych powiatów, natomiast zasięgi oddziaływania w sferze świadczonych usług, uzależnione są od wielkości i dostępności komunikacyjnej oferty usługowej oraz sąsiadujących miast, w szczególności Płocka. Jedynie skrajne, wschodnie części

powiatów plockiego i gostynińskiego są na tyle odległe, że dla nich konkurencyjne, pod względem czasu dojazdu, mogą być wybrane usługi sąsiadujących miast: Płońska lub Sochaczewa.

Ryc. 5 Partnerstwo OFMP – hierarchia ośrodków sieci osadniczej

Źródło: Opracowanie własne na podstawie PZP Województwa Mazowieckiego, 2018 r.

Zagospodarowanie przestrzenne. Wzmocnieniu struktury przestrzennej w obszarze partnerstwa służyć będą kierunki działań, określone w Strategia rozwoju województwa mazowieckiego 2030+ Innowacyjne Mazowsze.

Działania przestrzenne dotyczą m.in. poprawy powiązań komunikacyjnych, przyczyniających się do rozwoju społeczno-gospodarczego zarówno głównych miast, jak i lokalnych ośrodków. W zakresie powiązań zewnętrznych szczególne znaczenie

będą miały powiązania obszarów funkcjonalnych Warszawy i Łodzi (kształtowanie układu bipolarnego Warszawa – Łódź o znaczeniu krajowym i międzynarodowym). Rozwijany w ramach tego układu system powiązań funkcjonalnych Płocka i Włocławka.

Bardzo istotne będą działania mające na celu poprawę ładu przestrzennego m.in. poprzez uzupełnianie zabudowy w istniejących strukturach przestrzennych o wykształconym układzie komunikacyjnym i rozwiniętych systemach transportu zbiorowego, zwłaszcza szynowego (postulowane połączenie kolejowe Płocka z Warszawą) oraz rozwój bazy logistycznej.

Ważne jest także kontrolowanie procesów suburbanizacji na terenach podmiejskich, w szczególności poprzez zapewnienie wydolnej infrastruktury komunikacyjnej i rozwój usług publicznych, zarówno tych o charakterze podstawowym oraz tych o charakterze regionalnym (tworzenie i rozwój placówek naukowo-badawczych, naukowo-dydaktycznych oraz kulturalnych).

Niezwykle ważne będą przedsięwzięcia zmierzające do wyprowadzenia ze stanu kryzysowego obszarów wymagających priorytetowej interwencji, wskazywanych w programach rewitalizacji, m.in. centrów miast o wysokich walorach historyczno-kulturowych (wymagających rewitalizacji) oraz obszarów przemysłowych i powojсковych (uzbrojone tereny inwestycyjne).

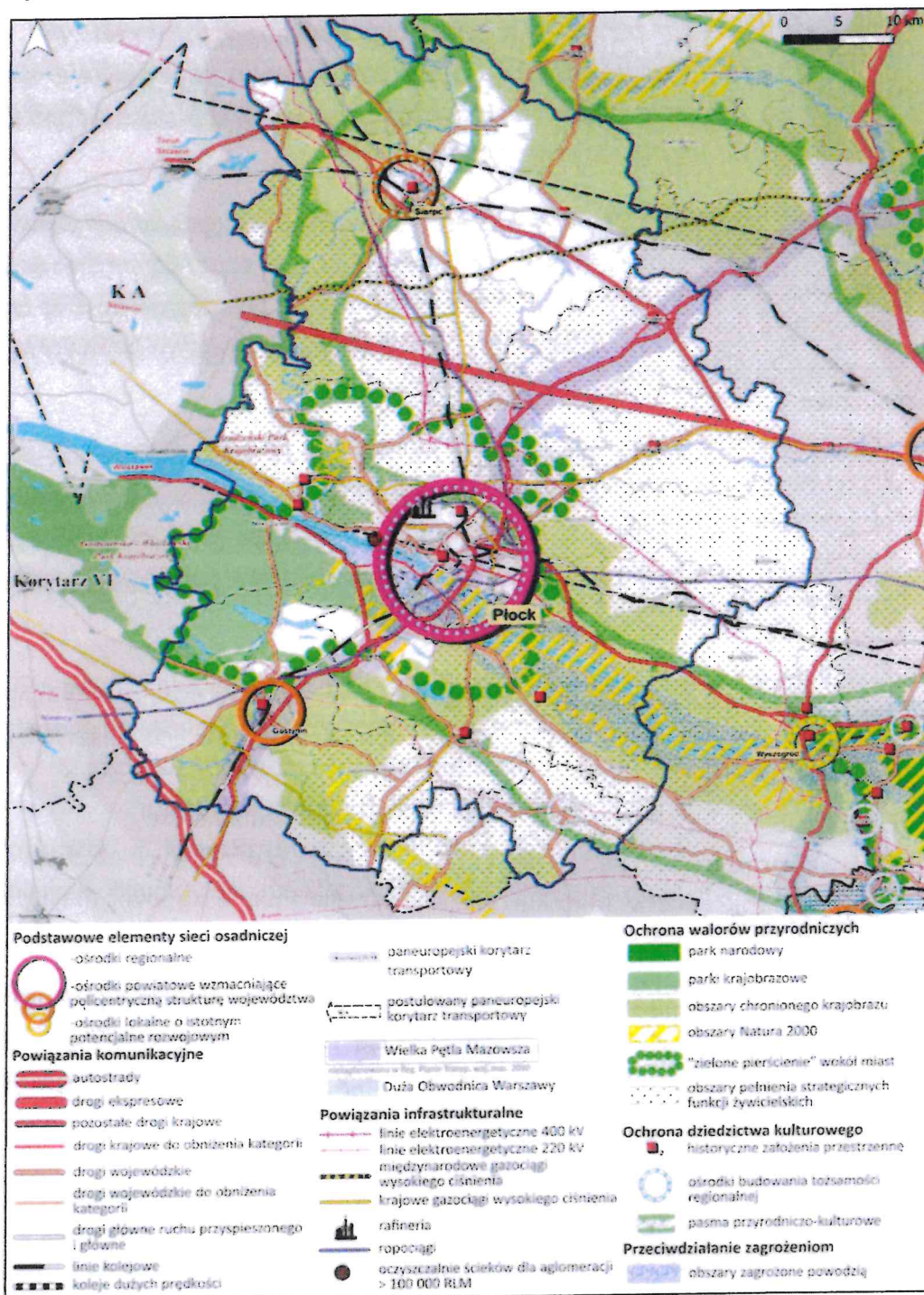
Proponowany **model struktury funkcjonalno-przestrzennej** zakłada wzmocnienie roli Płocka jako jednego z miast o statusie regionalnym, będącego biegunem wzrostu o znaczeniu krajowym; kształtującego infrastrukturę publiczną o charakterze metropolitalnym; rozwijającego działania edukacyjne i badawczo-rozwojowe; będącego centrum wzrostu dla przyległych obszarów na pograniczu województw. Miejskie i wiejskie ośrodki gminne stanowiąc mają lokalne centra usługowe.

Najwyższa intensywność procesów osadniczych powinna być skupiona w centralnej części obszaru, czyli w mieście centralnym i jego najbliższym otoczeniu oraz obu ośrodkach powiatowych – Sierpc i Gostynin, choć skala ich urbanizacji powinna być nieporównywalna w stosunku do obszaru miasta Płocka.

Dla pozostałej części obszaru Partnerstwa procesy osadnicze powinny być ograniczone, a szczególnej ochronie powinny podlegać zwarte tereny rolne z glebami najwyższych klas. Szczególnie niski stopień urbanizacji powinien dotyczyć obszaru powiatu płockiego i sierpeckiego, stanowiących tereny intensywnej gospodarki rolnej. Zabudowa powinna nawiązywać do lokalnej specyfiki zabudowy o średniej i niskiej intensywności.

W przestrzeni Partnerstwa przewiduje się powstanie strefy zielonego pierścienia, w której proponuje się zarówno ochronę istniejących walorów przyrodniczych oraz ograniczenie zabudowy do poziomu ekstensywnego ze szczególną ochroną terenów otwartych.

Ryc. 6 Partnerstwo OFMP– Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, 2014 r.

4.1.2. Środowisko przyrodnicze – zasoby, ochrona, system powiązań przyrodniczych

Fizjografia. Obszar Partnerstwa będący moreną denną ostatniego zlodowacenia (środkowopolskiego), nie odbiega pod względem morfologicznym i klimatycznym od innych terenów środkowej części Polski. Obszar ten charakteryzuje się niewielkimi wahaniami wysokości bezwzględnej oraz zmienną rzeźbą terenu. Dominującą formą jest wysoczyzna polodowcowa, zbudowana z gliny zwałowej z licznymi zagłębieniami bezodpływowymi. Obok równin morenowych występują tu wały ozów, pagórki kemowe oraz różne inne formy młodoglacjalne (ryny, jeziora polodowcowe). Wzdłuż odwadniającego obszar układy rzeczne występują tarasy erozyjno-akumulacyjne oraz krawędzie erozyjno-denudacyjne o wysokości względnej od ok. 5 do ok. 30 m.

Hydrografia. Sieć rzeczna kształtuje Wisła (Płock) oraz jej dopływy: Skrwa Lewa (Gostynin), Skrwa Prawa (Sierpc). System wód powierzchniowych uzupełniają nieliczne jeziora, stawy, zbiorniki zaporowe oraz rowy melioracyjne.

Na obszarze Partnerstwa zlokalizowane są dwa obszary Głównych Zbiorników Wód Podziemnych GZWP nr 220 oraz nr 215. GZWP nr 220 to zbiornik wód porowych występujących w pradolinnych osadach czwartorzędowych, wyróżniony jako „Pradolina Środkowej Wisły”. Jego szacunkowe zasoby dyspozycyjne są dosyć znaczne i wynoszą 300 000 m³/dobę. Wody w zbiorniku charakteryzują się znacznym tempem odnawialności zasobów. GZWP Nr 215 Subniecka Warszawska to zbiornik w utworach trzeciorzędowych o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych wynoszących 250.000 m³/dobę i niskiej ich odnawialności.

Zasoby. Obszar Partnerstwa należy do „Okręgu grudziądzko-warszawskiego” zasobów geotermalnych Polski z wodami geotermalnymi występującymi w utworach kredowych i jurajskich. Jest to pod względem energetycznym, jeden z dwóch najważniejszych basenów geotermalnych Polski.

Na obszarze Partnerstwa obecnie nie wykorzystuje się udokumentowanych złóż kopalin oraz nie występują tereny górnicze. Eksploatacji podlegają jedynie zasoby kruszyw pospolitych (piaski, żwiry).

Teren Partnerstwa charakteryzuje zróżnicowana struktura typów gleb. Najlepszymi są gleby brunatne wytworzone z piasków gliniastych lub glin oraz czarne ziemie (w większości III i IV klasy bonitacji). Kompleks żytnej dobrej stanowi prawie połowę gruntów ornych, sprzyja on rozwojowi rolnictwa, zwłaszcza we wschodniej części Partnerstwa.

Przyroda i jej formy ochrony. Obszar partnerstwa posiada przeciętny w skali regionu udział zielonych zasobów. Lasy stanowią jedynie 18,7% powierzchni całego

obszaru partnerstwa. Ich rozmieszczanie nie jest równomierne. Większe ich kompleksy zlokalizowane są w południowej i południowo-wschodniej części Partnerstwa.

Na terenie Partnerstwa występują poniższe formy ochrony przyrody:

- Parki krajobrazowe i obszary chronionego krajobrazu:
 - Gostyński-Włocławski Park Krajobrazowy - zlokalizowany pomiędzy Płockiem, Gostyninem, Łąckiem, Włocławkiem a Kowalem, chroniący rozległe tereny pradoliny Wisły. Cechą krajobrazu GWPK jest dominacja roślinności leśnej. Powierzchniowo przeważają bory sosnowe i mieszane. W dolinach rzek i wokół jezior skupiają się łągi i olsy.
 - Brudzeński Park Krajobrazowy - zlokalizowany na prawym brzegu Wisły na północny zachód od Płocka, obejmujący przyujściowy odcinek Skrwy Prawej wraz z przyległymi kompleksami leśnymi Brwilno, Brudzeń, Sikórz oraz w północnej części Parku polodowcową rynnę Karwosiecko-Cholewicką z jeziorami Józefowskimi.
 - Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu. Obszar położony na terenie powiatów płońskiego, płockiego i sochaczewskiego i miasta Płock, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Równina Raciążska.
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Przyczecze Skrwy Prawej.
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Skrwy Lewej.
 - Gostyński-Gąbiński Obszar Chronionego Krajobrazu.
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Przysowy.
- Obszary Natura 2000.
 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków – Dolina Środkowej Wisły (PLB140004). Długi odcinek Wisły pomiędzy Dęblinem i Płockiem, zachowującym naturalny charakter rzeki roztokowej, z licznymi wyspami (od łąk piaszczystych po dobrze uformowane wyspy porośnięte roślinnością zielną).
 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków - Dolina Przysowy i Słudwi.
 - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kampinoska Dolina Wisły (PLH 140029). Obszar obejmuje fragment naturalnej doliny Wisły w Płocku (o charakterze roztokowym) wraz z charakterystycznym strefowym układem zbiorowisk roślinnych, reprezentujących pełne spektrum wilgotnościowe i siedliskowe w obrębie obu tarasów.

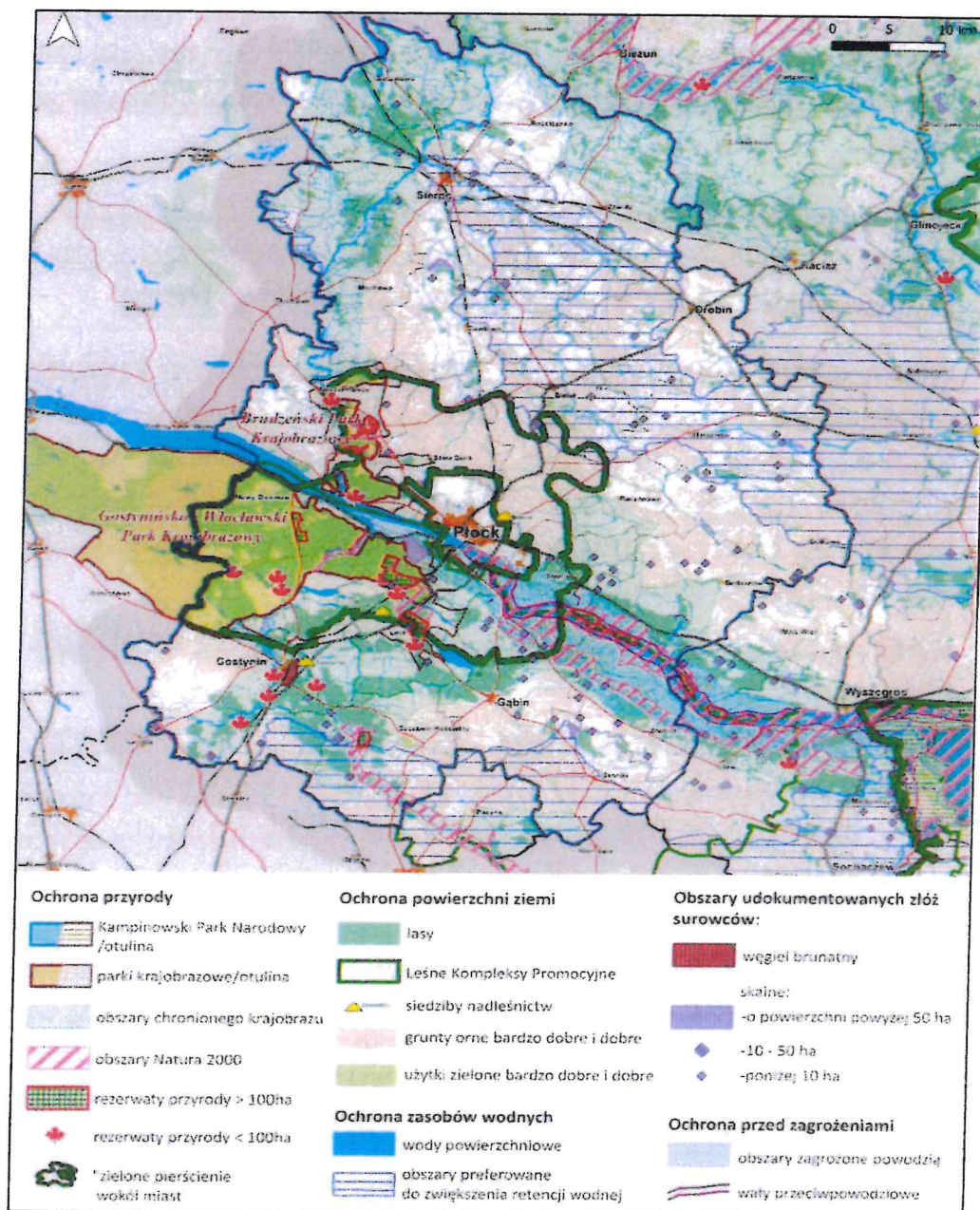
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Uroczyska Łąckie (PLH 220053). Kompleks lasów, bagien i wód we wsch. części Gostynińsko-Włocławskiego PK i jego otuliny; obszar oparty o 5 rezerwatów przyrody.
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Drzesko.
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Dolina Skrawy Lewej.
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Sikórz.
- Leśne kompleksy promocyjne.
 - Leśny Kompleks Promocyjny Lasy Gostynińsko Włocławskie (Nadleśnictwo Gostynin). Teren leśnego Kompleksu niemal w całości pokrywa się z Gostynińsko-Włocławskim Parkiem Krajobrazowym.
- Rezerваты przyrody:
 - kilkanaście rezerwatów, w większości zlokalizowanych wzdłuż rzek: Skrwy Lewej i Prawej oraz Wisły, w tym cztery o powierzchni powyżej 100 ha.
- Zespoły przyrodniczo – krajobrazowe:
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jaru Rzeki Brzeźnicy. Zespół obejmuje w swych granicach linie krawędzi skarpy doliny rzecznej z uwzględnieniem nawiązania do terenów sąsiednich. Celem jego utworzenia jest ochrona cennego krajobrazu przyrodniczego z elementami antropogenizacji dla podniesienia i zachowania jego wartości estetycznych, rekreacyjnych oraz funkcji korytarza ekologicznego.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jaru Rzeki Rosicy. Celem utworzenia Zespołu jest ochrona cennego krajobrazu przyrodniczego z elementami antropogenicznymi dla zachowania i podniesienia jego wartości estetycznych, rekreacyjnych oraz funkcji korytarza ekologicznego.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Ujście Skrwy.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Sendeń.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Białe.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Sumino.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Lucieńskie.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Zuzinowskie.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Przytomne.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Gościąż.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Łąckie Duże.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Zdvorskie.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Ciechomickie.
 - Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Górskie.

- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Białobrzесkie.
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Urszulewskie.
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Szczutowskie.
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Bledzewskie.
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Jezioro Józefowskie.
- Użytki ekologiczne.
- Pomniki przyrody (drzewa lub grupy drzew, aleje, głązy narzutowe).

Korytarze ekologiczne. System obszarów prawnie chronionych partnerstwa stanowi element znacznie szerszej krajowej sieci ekologicznej. W jej obrębie (sieci ekologicznej ECONET-Polska) w granicach analizy wyróżniono 1 obszar węzłowy oraz 2 korytarze ekologiczne o znaczeniu międzynarodowym i krajowym, mające szczególne znaczenie dla gatunków wędrownych.

W obowiązujących programach ochrony środowiska poszczególnych jednostek samorządowych zaproponowano utworzenie nowych form ochrony przyrody uzupełniających dotychczasową sieć obiektów prawnie chronionych. W zakresie kształtowania systemu ochrony przyrody na obszarze Partnerstwa zaleca się m.in. działania zmierzające do: kształtowania powiązań ekologicznych oraz utrzymania systemu obszarów chronionych, wdrażanie koncepcji zielonej i błękitnej infrastruktury - spójnego systemu ekologicznego Partnerstwa, przeprowadzenie waloryzacji przyrodniczej i krajobrazowej województwa mazowieckiego, umożliwiającej wskazanie obszarów niezbędnych do zachowania ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej przyrodniczych obszarów prawnie chronionych.

Ryc. 7 Partnerstwo OFMP – Środowisko przyrodnicze - zasoby, ochrona

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, 2014 r.

4.1.3. Zabytki i krajobraz kulturowy

Obszar partnerstwa charakteryzuje się bogactwem dziedzictwa kulturowego. Wysokiej jakości przestrzeń kulturową budują krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne, liczne zabytki nieruchome i ruchome, obiekty archeologiczne oraz miejsca pamięci narodowej. Wyjątkowe w skali kraju jest dziedzictwo kulturowe związane z pierwszymi wiekami państwa polskiego, którego podstawą było utworzenie Szlaku Książąt Mazowieckich. Wśród zachowanych obiektów i obszarów

o charakterze zabytkowym są te posiadające szczególne znaczenie dla kultury polskiej. Należy do nich wynoszące się 50 m nad Wisłę Wzgórze Tumskie w Płocku objęte statusem pomnika historii. Najcenniejszy element tego dziedzictwa to Katedra pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, miejsce pochówku władców Polski.

Obszary i obiekty zabytkowe. Partnerstwo cechuje pewne zróżnicowanie krajobrazów kulturowych (np. osadnictwo olenderskie występujące w okolicy Płocka i Gostynina oraz osadnictwo nadwiślańskie od Włocławka do Płocka).

Elementami krajobrazów kulturowych występujących na obszarze Partnerstwa są również pasmowe układy elementów przyrodniczo-kulturowych (np. elementy krajobrazowe dolin rzecznych Wisły i Skrwy) oraz ośrodki osadnicze, które ze względu na szczególną wartość historyczną, religijną czy kulturalną mają istotne znaczenie dla budowania tożsamości lokalnej i regionalnej oraz materialnego i niematerialnego dziedzictwa regionu.

Wśród szczególnie istotnych i znaczących obszarów i obiektów zabytkowych Partnerstwa należy wymienić:

- Obszar pomnika historii "Płock - Wzgórze Tumskie" obejmujący historycznie ukształtowaną przestrzeń Wzgórza Tumskiego z katedrą pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, zespołem dawnego opactwa benedyktynów wraz z relikwiami zamku książęcego, budynkiem Muzeum Diecezjalnego, tzw. Starym Muzeum.
- Rzeczne pasma przyrodniczo-kulturowe: Pasma Wisły, Pasma Skrwy.
- Miasta historyczne: Bielsk (XV w), Bodzanów (XIV w), Drobin (XVI w), Gąbin (XIV w), Gostynin (XIV w), Osmolin (XV w), Płock (XIII w), Sierpc (XIV w).
- Najbardziej wartościowe układy ruralistyczne proponowane do objęcia ochroną prawną: Murzynowo (gm. Brudzeń Duży), Siecień (gm. Brudzeń Duży), Staroźreby (gm. Staroźreby), Trzepowo (gm. Płock), Nowe Wymyśle (gm. Gąbin), Zawidz Kościelny (gm. Zawidz).
- Najcenniejsze krajobrazy kulturowe:
 - o znaczeniu krajowym:
Płock – historyczne centrum miasta.
 - o znaczeniu regionalnym:
 1. Brudzeński Park Krajobrazowy – dolina rzeki Skrwy
 2. Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy.
- Ośrodki tożsamości kulturowej regionu: Płock, Sierpc, Sanniki.
- Liczne stanowiska archeologiczne.

Szlaki kulturowe, miejsca kultu religijnego oraz pamięci narodowej. W celu promocji dziedzictwa kulturowego na obszarze województwa wyznaczono szereg szlaków kulturowych i turystycznych, z których część przebiega przez obszar Partnerstwa:

- szlaki o znaczeniu międzynarodowym:
 - Europejski Szlak - Droga św. Jakuba,
 - Europejski Szlak Romański,
 - Europejski Szlak Gotyku Ceglanego.
- szlaki o znaczeniu krajowym i regionalnym:
 - Szlak wodny im. Króla Stefana Batorego,
 - Wiślana Trasa Rowerowa,
 - Szlak środkowej Wisły, Szlak Księżąt Mazowieckich,
 - Szlak Bolesława Krzywoustego,
 - Szlak Nadwiślański im. Władysława Broniewskiego,
 - Szlak Chopinowski.
- Ważne miejsca kultu religijnego to w szczególności:
 - Katedra w Płocku,
 - Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Płocku
 - Sanktuarium Matki Bożej Sierpeckiej
 - kościoły parafialne w Siecieniu, Kępie Polskiej, Dobrzykowie.
- miejsca pamięci narodowej związane są głównie z Obroną Płocka 1920 r.

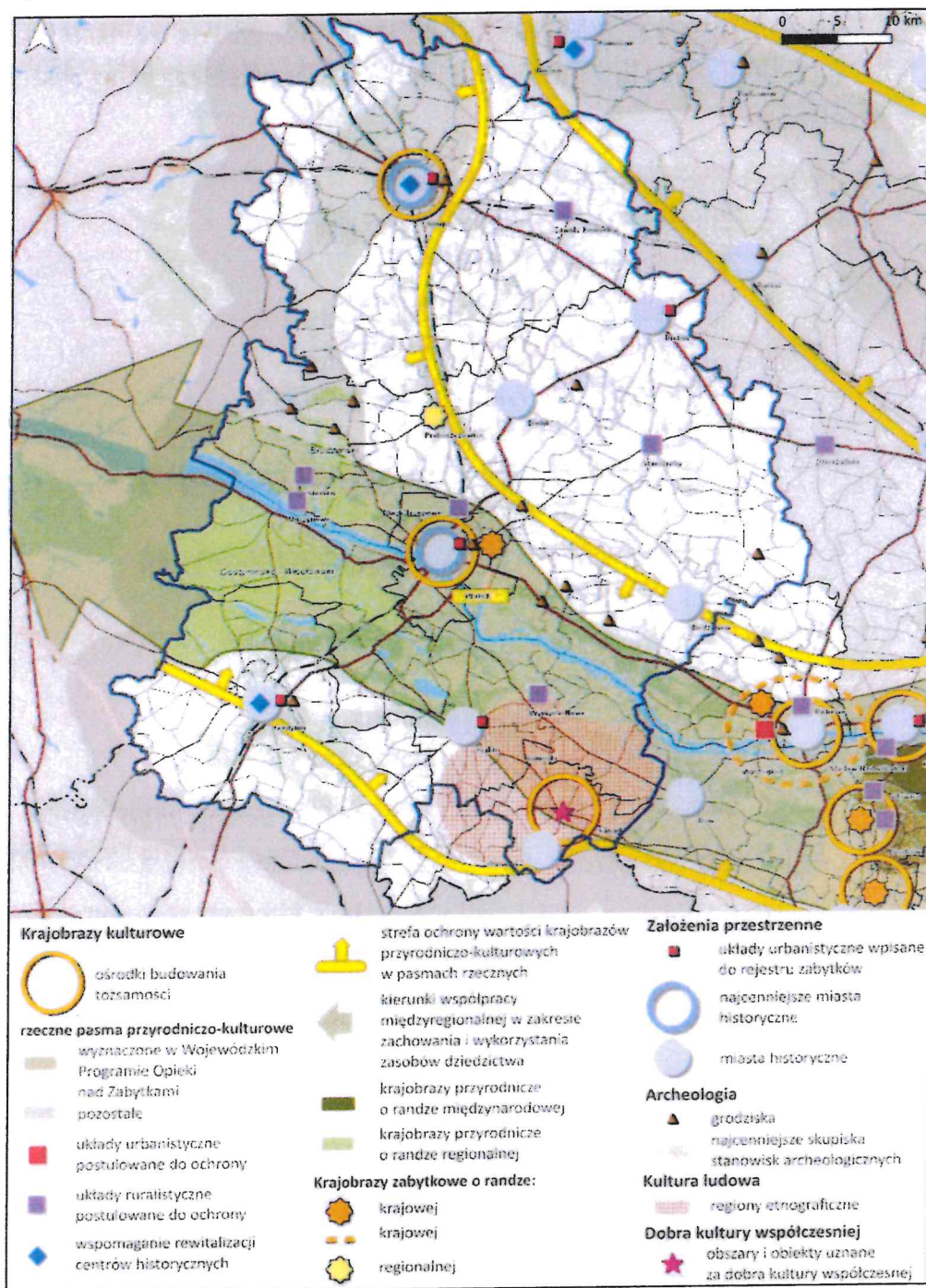
Placówki instytucjonalnej działalności kulturalnej. Placówki skoncentrowane są przede wszystkim w Płocku oraz niektórych miejscowościach gminnych. Do najważniejszych instytucji kulturalnych Płocka należą:

- Muzeum Mazowieckie,
- Muzeum Diecezjalne,
- Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego,
- Książnica Płocka im. Władysława Broniewskiego,
- Płocka Orkiestra Symfoniczna im. Witolda Lutosławskiego,
- Płocki Ośrodek Kultury i Sztuki im. Franciszki i Stefana Themersonów,
- NoveKino „Przedwiośnie” i kino „Helios”.

Z instytucji położonych na obszarze pozostałych gmin partnerstwa trzeba wymienić dwie instytucje podległe samorządowi województwa:

- Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu,
- Europejskie Centrum Artystyczne im. Fryderyka Chopina w Sannikach,
- Skansen Osadnictwa Nadwiślańskiego w Wiączeminie Polskim.

Ryc. 8 Partnerstwo OFMP – Zabytki i krajobraz kulturowy

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, 2014 r.

4.1.4. Transport i komunikacja

Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka leży w bezpośrednim sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych o europejskim znaczeniu: E75 łącząca Grecję z Norwegią i E77 łącząca Węgry z Rosją. W odległości około 90 km biegnie trasa E30 łącząca Irlandię z Rosją.

Podstawowy układ drogowy

Obszar Funkcjonalny Miasta Płocka tworzą trasy o charakterze tranzytowym:

- Autostrada A1, Autostrada Bursztynowa –leżąca w ciągu międzynarodowej trasy E75, w OFMP na terenie Gminy Gostynin.
- DK10 relacji Szczecin – Bydgoszcz – Toruń – Sierpc – Płońsk, klasa GP. Droga łącząca aglomeracje: szczecińską, bydgosko-toruńską oraz warszawską, zapewniająca połączenie centrum kraju (Warszawa) z portami Pomorza Zachodniego oraz północnymi Niemcami.
- DK60 relacji Topola Królewska – Kutno – Płock – Ciechanów – Maków Mazowiecki – Ostrów Mazowiecka, klasa GP. Droga zapewnia połączenia z północno-wschodnim rejonem kraju oraz krajami nadbałtyckimi w relacjach z Europą Zachodnią.
- DK62 relacji Strzelno – Włocławek – Płock – Nowy Dwór Mazowiecki – Serock – Sokołów Podlaski – Siemiatycze, klasa GP. Droga zapewnia połączenie województw kujawsko-pomorskiego, mazowieckiego i podlaskiego z Warszawą.

Podstawowy układ drogowy uzupełniają drogi wojewódzkie (na ogół jednojezdniowe z nawierzchnią asfaltową o klasie GP, G, Z):

- DW265 Brześć Kujawski – Kowal – Gostynin.
- DW539 Blinno – Tłuchowo.
- DW540 Bielsk – Sikórz.
- DW541 Lubawa – Sierpc – Dobrzyń nad Wisłą.
- DW555 Srebrna – Stary Duninów.
- DW559 Lipno – granica województwa – Płock.
- DW560 Brodnica – Rypin – Sierpc – Bielsk.
- DW561 Biezuń – Stropkowo.
- DW562 Szpetal Górny – Płock.
- DW564 – Płock.
- DW567 Płock – Góra.
- DW568 Goślice – Ciołkowo.
- DW573 Nowy Duninów - Gostynin – granica województwa – Żychlin.
- DW574 Dobrzyków – Szczawin Borowy – Gąbin - Kolonia.
- DW575 Płock – Nowy Dwór Mazowiecki.
- DW 577 Łąck – Gąbin – Sanniki - Ruszki.
- DW581 Gostynin – granica województwa – Krośniewice.
- DW583 Bedlno – Żychlin – Sanniki.
- DW584 Sanniki – Łowicz.

Kolej. Sieć powiązań kolejowych Partnerstwa nie należy do zbyt rozbudowanych. Rolę głównego węzła kolejowego Partnerstwa pełni stacja kolejowa Sierpc, gdzie krzyżują się linie kolejowe:

- Nr 27 Nasielsk – Sierpc - Toruń Wschodni – jednotorowa, pierwszorzędna, niezelektryfikowana linia kolejowa zaliczona do linii o znaczeniu państwowym. Przewozy towarowe i pasażerskie.
- Nr 33 Kutno – Płock – Sierpc - Brodnica – częściowo zelektryfikowana, pierwszorzędna, jedno- i dwutorowa, na odcinku Kutno – Płock Trzepowo linia o znaczeniu państwowym. Przewozy towarowe i pasażerskie. W obszarze Partnerstwa zlokalizowanych jest na linii kolejowej nr 27 - 1 stacja kolejowa i 8 przystanków oraz na linii kolejowej nr 33 - 6 stacji kolejowych i 3 przystanki. Stacja kolejowa w Sierpcu oferuje 10 połączeń na dobę: do Kutno, Gdyni, Katowic, Nasielska, Torunia, Legionowa. Stacja kolejowa w Płocku 11 połączeń: do Kutna, Sierpca, Gdyni i Katowic.

Komunikacja publiczna. Funkcjonujące połączenia kolejowe i autobusowe Partnerstwa ogniskują się w miejscach: Płocku (ważny węzeł przesiadkowy) oraz Sierpcu (lokalny węzeł przesiadkowy).

Komunikacja kolejowa, pomimo wysokiej kategorii linii kolejowych, nie posiada większego znaczenia dla codziennych przejazdów w obszarze Partnerstwa. Z transportu kolejowego korzysta zawsze lub często jedynie około 6% mieszkańców, 8% sporadycznie.

Komunikacja kolejowa ma charakter ograniczony (punkt przesiadkowy Sierpc). Kluczowe znaczenie dla poruszania się po terenie Partnerstwa posiada komunikacja autobusowa organizowana przez samorządy i prywatne przedsiębiorstwa. Obsługę komunikacyjną miast Partnerstwa realizują lokalne firmy przewozowe prywatne i publiczne.

Transport rowerowy. Przez obszar Partnerstwa przebiegają trasy rowerowe o zasięgu:

- międzynarodowym, należące do sieci tras rowerowych Euro Velo łączących cały kontynent europejski,
- ponadregionalnym, obejmujące główne połączenia między województwami wzdłuż doliny Wisły (po obu stronach rzeki),
- trasy służące obsłudze ośrodków regionalnych i subregionalnych:
 - Gostynin – Łąck – Płock – Białe – Gostynin.
 - Płock – Skoki Duże – Brudzeń Duży – Płock.

- Sierpc – Łukomie – Rościszewo – Płock.
- Płock – Gostynin – Kutno.

Sieć tras rowerowych w miastach Partnerstwa jest we wczesnym stadium budowy.

Drogi wodne. Przepływająca przez obszar Partnerstwa Wisła stanowi odcinek międzynarodowej drogi wodnej E-40 biegnącej z Gdańska, przez Tczew, Warszawę, Brześć do Dniepru i portu w Odessie nad Morzem Czarnym. Na odcinku Płock – Włocławek znajduje się najdłuższy w Polsce odcinek drogi wodnej V klasy – spełniającej wymogi stawiane międzynarodowym drogom wodnym.

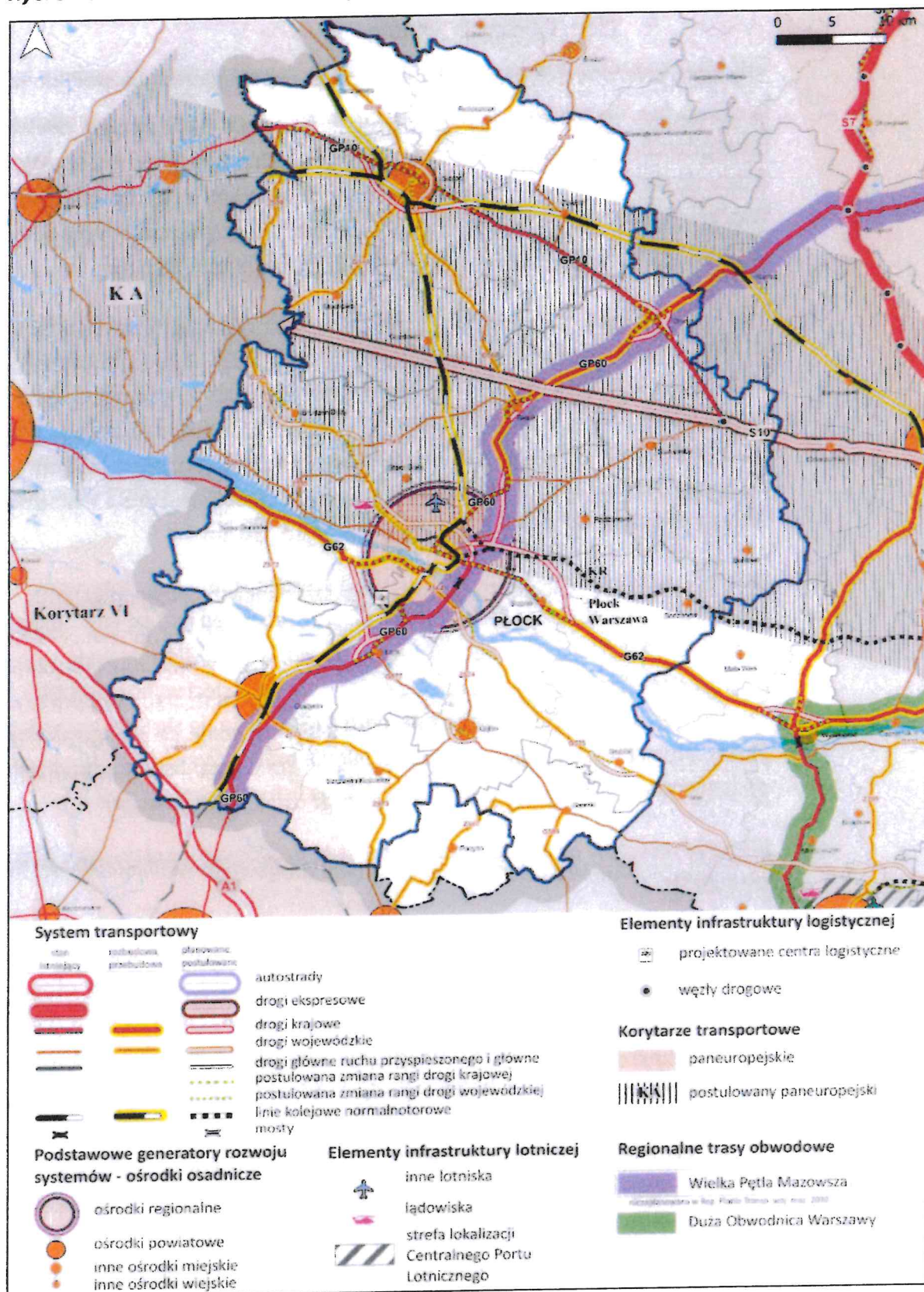
Transport lotniczy. Na obszarze Partnerstwa, w Płocku znajduje się niepubliczne lotnisko o nawierzchni darniowej należące do Aeroklubu Polskiego. Lotnisko nie ma praktycznie znaczenia dla systemu transportowego miasta. Dodatkowo przy Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Płocku oraz na lotnisku Aeroklubu znajdują się lądowiska dla helikopterów ratunkowych. Pasażerski transport lotniczy zapewniają mieszkańcom Partnerstwa lotniska w: Modlinie, Łodzi i Warszawie, średnio oddalone od miast Partnerstwa od 70 do 130 km.

Internet i przesył danych. Sieć szkieletowa szerokopasmowego Internetu, zrealizowana na obszarze Partnerstwa (zaliczanej przed laty do tzw. „białego obszaru NGA”) składa się z sieci światłowodowej, węzłów sieci dystrybucyjnej oraz węzłów sieci szkieletowej. Minimalna przepływowość sieci wynosi 40 MB/s. W zasięgu sieci szerokopasmowego Internetu (NGA) znajduje się 90% gospodarstw Partnerstwa. Powstała infrastruktura eliminuje braki w zakresie tradycyjnych, podstawowych usług szerokopasmowych oraz usług e-administracji.

Kierunki rozwoju. W zakresie rozwoju układu drogowego i kolejowego partnerstwa planuje się:

- zwiększanie spójności przez poprawę połączeń komunikacyjnych z Warszawą (budowa drogi krajowej S 10) i systemem autostrad oraz dróg ekspresowych (przebudowa układu dróg wojewódzkich w otoczeniu Płocka, modernizację dróg krajowych - DK 60 i DK 62) oraz powiązań regionalnych (powiązania drogi wojewódzkiej nr 560 z drogą krajową nr 10, przebudowy i rozbudowy dróg wojewódzkich nr 559, 560 i 575);
- eliminację ruchu tranzytowego z centrum miasta (Płock i Sierpc);
- modernizację linii kolejowych (Płock – Sierpc, Kutno-Płock, Nasielsk - Sierpc) oraz zwiększenie przewozów (w tym pasażerskich);
- wykorzystanie potencjału transportowego i hydroenergetycznego Wisły z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z występowania obszarów Natura 2000;
- rozwój szlaków rowerowych wzdłuż Wisły.

Ryc. 9 Partnerstwo OFMP – Transport i komunikacja

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, 2014 r.

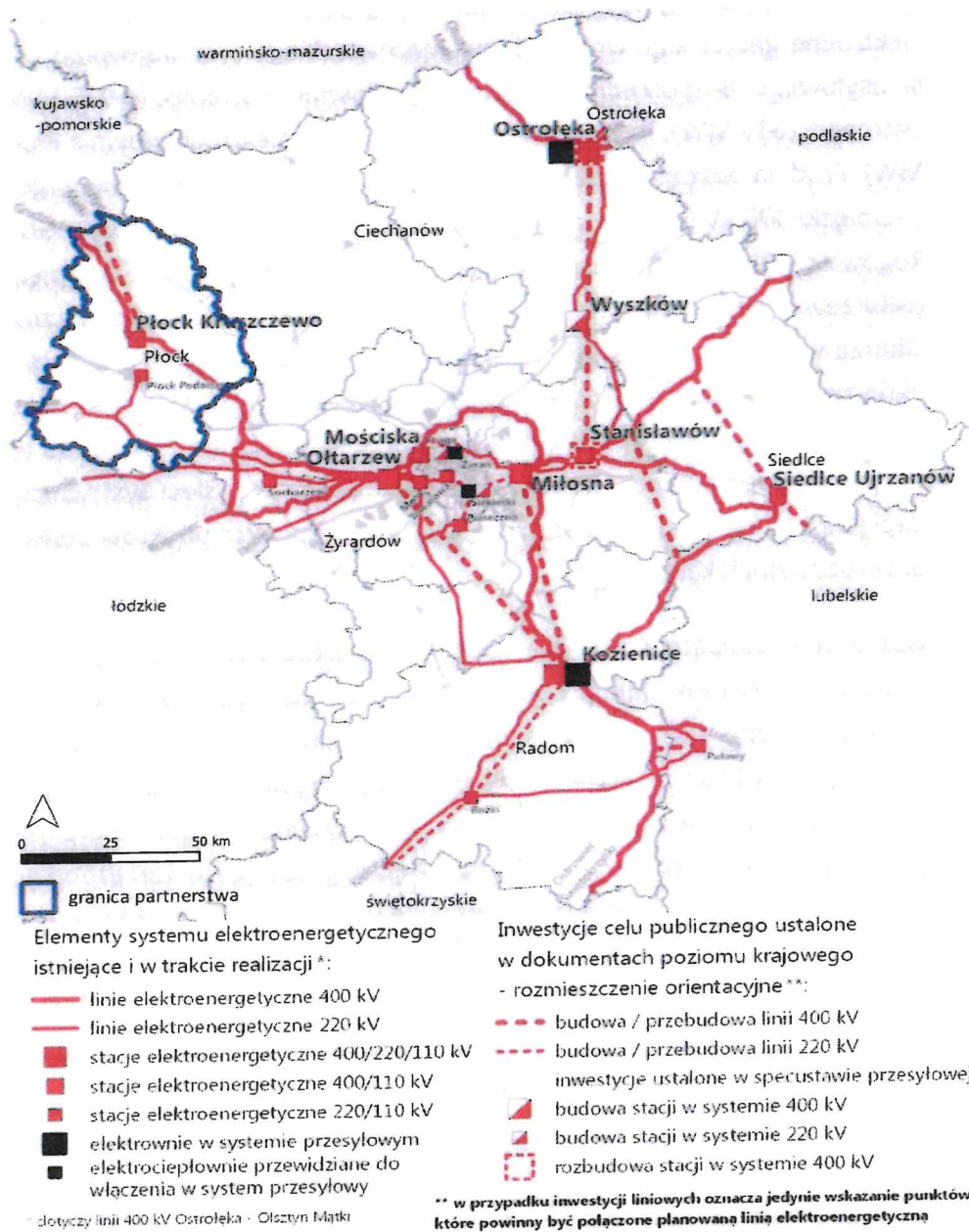
4.1.5. Infrastruktura techniczna i OZE

System elektroenergetyczny. System obsługujący Partnerstwo jest częścią systemu elektroenergetycznego województwa mazowieckiego oraz krajowego systemu przesyłowego. Bezpośrednio obsługują go siłownie: Kozienice (4 016 MW), Ostrołęka (681 MW), Pątnów – Konin (1168 MW), elektrociepłownia Płock (600 MW). Prąd na obszar Partnerstwa dostarczany jest liniami elektroenergetycznymi o napięciu 400 kV (Ołtarzew – Płock Kruszczewo, Płock Kruszczewo – Grudziądz, Rogowiec – Płock Kruszczewo) oraz liniami elektroenergetycznymi o napięciu 220 kV (Ołtarzew – Płock, Pątnów – Płock Podolszyce – Mory, Konin – Sochaczew – Ołtarzew – Mory). Jego dystrybucja odbywa się za pośrednictwem stacji elektroenergetycznych: Płock Kruszczewo PLO (400 kV/110 kV) oraz Płock Podolszyce PDE (220 kV/110 kV). Na obszarze Partnerstwa dystrybucja energii do bezpośredniego odbiorcy odbywa się za pośrednictwem sieci dystrybucyjnych o napięciu 110 kV, sieci rozdzielczych (15/20kV), głównych punktów zasilania (GPZ) oraz rozdzielni lokalnych.

Gaz. System zaopatrzenia w gaz na obszarze Partnerstwa tworzą gazociągi: gazociąg tranzytowy DN 1400 „Jamał-Europa”, zespół 3 gazociągów: DN 700, 2 x DN 500 Rembelszczyzna – Gustorzyn, gazociąg DN 500/400 Gustorzyn – Leśniewice – Łódź, gazociąg DN 400 do m. Płock ul. Łukasiewicza (odgałęzienie od gazociągu Rembelszczyzna – Gustorzyn), gazociąg DN 300/100 Bronowo – Sierpc/Mochowo, gazociąg DN 200 Leśniewice – Pacyna – Gąbin, gazociąg DN 150 Bronowo – Gulczewo. Poziom zużycia gazu w obszarze Partnerstwa jest zróżnicowany. Poza Płockiem, w którym dostęp do sieci gazowej w 2021 roku posiadało 60,92% nieruchomości, pozostały obszar Partnerstwa z posiadanych możliwości korzysta w niewielkim procencie. W Sierpcu do sieci gazowej podłączonych w 2021 roku było jedynie 15,68% nieruchomości, a w Gostyninie – 12,38%. Oba miasta posiadają aktualne plany rozwoju sieci gazowej oraz stosowne rezerwy w dostępie do paliwa. Powiaty Partnerstwa cechowały się jeszcze niższym dostępem nieruchomości do sieci gazowych: płocki – 9,15%, sierpecki – 8,44%, gostyniński – 5,85%.

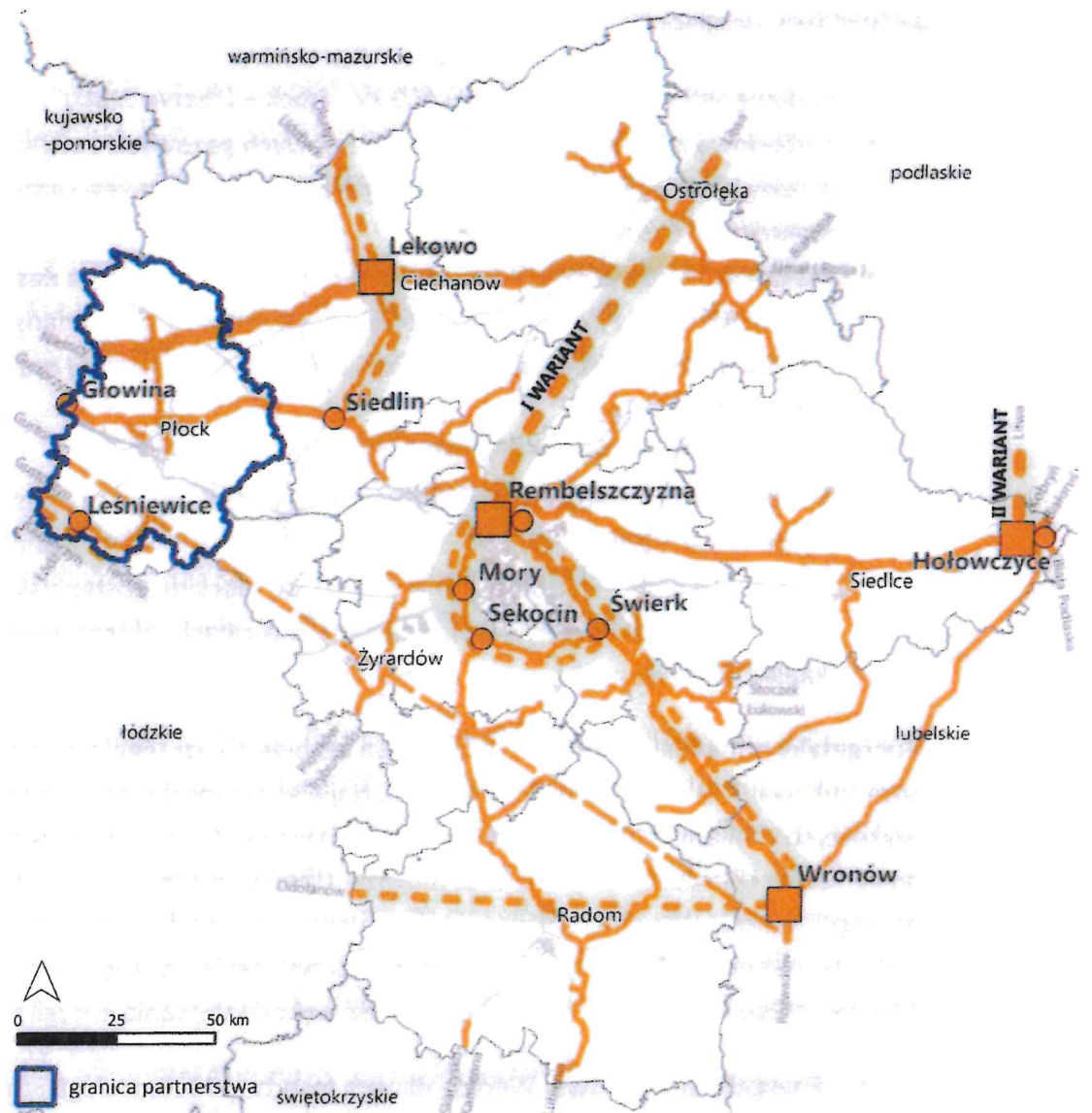
Infrastruktura przesyłu paliw. System przesyłu i przetwarzania ropy naftowej na obszarze Partnerstwa opiera się na systemie międzynarodowych rurociągów naftowych z Rosji do Niemiec, stanowiący istotne ogniwo środkowoeuropejskiego układu ropociągów „Przyjaźń”; dwóch bazach przechowywania surowca – w Płocku i Miszewku Strzałkowskim; Ropociągu Pomorskiego służącego do przesyłu ropy do rafinerii w Gdańsku; rafinerii ropy naftowej w Płocku. Paliwa wytworzone w rafinerii płockiej przesyłane są do kilku baz i zakładów chemicznych rurociągami: etylenu Płock – Włocławek, paliwowymi DN 400 Płock – Ostrów Wielkopolski i Płock – Kolutzki, DN 300 Płock – Nowa Wieś Wielka, DN 250 Płock – Mościska – Emilianów.

Ryc. 10 System elektroenergetyczny najwyższych napięć w województwie mazowieckim

Źródło: MBPR na podstawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, KPZK 2030, SOR, Listy Projektów Strategicznych dla infrastruktury energetycznej w ramach POIiŚ 2014-2020 oraz danych operatorów, PZPWM, 2018 r.

Ryc. 11 System gazowy wysokiego ciśnienia w województwie mazowieckim

Elementy systemu gazowego istniejące:

- gazociąg międzynarodowy
- gazociąg krajowe magistralne
- pozostałe gazociąg krajowe
- tłocznie gazu
- węzły systemowe

Investycje celu publicznego ustalone w dokumentach poziomu krajowego - rozmieszczenie orientacyjne*:

- budowa gazociągów międzynarodowych
- budowa / przebudowa gazociągów krajowych
- budowa gazociągu gazu łupkowego (uzależniona od analiz ekonomicznych)
- inwestycje ustalone w specustawie gazowej

* oznacza jedynie wskazanie punktów, które powinny być połączone planowanym gazociągiem

Źródło: Mazowieckie Biuro Planowania Regionalnego w Warszawie na podstawie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, KPZK 2030, SOR oraz danych operatorów, PZPMM, 2018 r.

Kierunki rozwoju. W zakresie Infrastruktury technicznej należy w obszarze partnerstwa uwzględnić:

- budowę linii elektrotechnicznej 400 kV "Płock – Olsztyn Mątki",
- rozbudowę istniejących i wykształcenie nowych gazowych powiązań międzyregionalnych, w tym budowę gazociągu przesyłowego gazu łupkowego Wronów – Gustorzyn,
- realizację układu przesyłowego ropy naftowej z rejonu Morza Kaspijskiego: Odessa - Brody - Płock (z możliwością jego przedłużenia do Gdańska),
- przygotowanie partnerstwa do rozwoju energetyki wiatrowej oraz geotermii,
- dalszy rozwój infrastruktury Internetu szerokopasmowego,
- rozbudowę systemów oczyszczania ścieków oraz budowę ochronnego systemu kanalizacyjnego wokół zbiornika wodnego Soczewkai innych zbiorników wodnych oraz jezior w powiatach płockim, gostynińskim, sierpeckim, a także rzek wykorzystywanych w celach rekreacyjnych i kąpieliskowych.

Energetyka odnawialna. Obszar Partnerstwa cechuje się szczególnie korzystnymi uwarunkowaniami w zakresie rozwoju OZE. Największe możliwości rozwoju OZE są z wykorzystywaniem biomasy, która może być używana zarówno do bezpośredniego spalania, jak i produkcji biopaliw oraz biogazu. Obszar Partnerstwa cechują także szczególnie korzystne uwarunkowania do rozwoju energetyki wiatrowej oraz znaczny potencjał do rozwoju energetyki wykorzystującej wody geotermalne. Na terenie całego Partnerstwa istnieje możliwość wykorzystywania energii słonecznej.

- **Energetyka wiatrowa.** Według danych Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej opracowanych dla obszaru całej Polski (okres obserwacyjny 1971-2000) obszar Partnerstwa stanowi część strefy II - o bardzo korzystnych warunkach dla rozwoju energetyki wiatrowej. Na terenie Partnerstwa funkcjonuje kilkadziesiąt instalacji energetycznych, zarówno pojedynczych siłowni jak i ferm wiatrakowych o zróżnicowanej mocy od 1 do kilku MW. Łączny potencjał energetyki wiatrowej Partnerstwa to około 56 MW.
- **Biomasa, biogaz.** Powiat płocki posiada sprzyjające warunki do pozyskiwania energii z biomasy, zwłaszcza ze słomy, której posiada znaczące nadwyżki. W dalszym ciągu, pomimo dogodnych warunków do uprawiania roślin energetycznych (wierzba, topola), w niedużym stopniu pozyskiwana jest energia z biomasy. Biomasa ogrzewane są pojedyncze budynki publiczne (np. w gminie w Łączku (kotłownia o mocy 1,2 MW) oraz wykorzystywana jest od celów energetycznych w gospodarstwach rolnych. Biogaz pozyskiwany jest z instalacji przy oczyszczalniach ścieków (np. w Maszewie, gm. Stara Biała)

oraz przy składowiskach odpadów (np. Kobierniki), a następnie wykorzystywany na potrzeby technologiczne.

- **Energetyka geotermalna.** Obszar Partnerstwa charakteryzuje się znaczącymi potencjalnymi zasobami energii geotermalnej, ze względu na położenie w grudziądzko-warszawskim okręgu geotermalnym. Przeprowadzone w pierwszych latach XXI wieku badania rozpoznawcze (odwiert geotermalny Gostynin GT1) wskazały na bardzo dobre warunki dla wykorzystania potencjału geotermalnego dla potrzeb użytkowych. Woda charakteryzowała się cechami, które spełniają warunki zbiorników geotermalnych tzn. takich, z których wody mogą być wykorzystywane do celów ciepłowniczych, balneologicznych, rekreacyjnych i dla rolnictwa. Temperatura wody rzędu 60° C występowała już na głębokości około 2000 m p. p. r.
- **Energia słoneczna.** Pod względem możliwości wykorzystania energii z promieniowania słonecznego warunki na obszarze funkcjonalnym należą do korzystnych. Według „Atlasu zasobów i składników środowiska przyrodniczego” Polskiej Akademii Nauki całkowite promieniowanie słoneczne wynosi na tym obszarze od 10,1 do 10,25 MJ/m² na dobę. Warunki te pozwalają na stosowanie z powodzeniem urządzeń do pozyskiwania, przetwarzania w ciepło użytkowe i magazynowania energii słonecznej.
- **Energetyka Wodna.** Sieć hydrologiczna partnerstwa charakteryzuje się niewielką liczbą cieków. Liczący się potencjał w zakresie produkcji energii elektrycznej posiada jedynie Wisła. Projektowany od początku XX wieku system elektrowni wodnych (Kaskada Dolnej Wisły) zakładał budowę 8 elektrowni przepływowych, z których zrealizowano do dnia dzisiejszego tylko jedną we Włocławku (o mocy 160,2 MW). W ramach projektu na obszarze Partnerstwa przewiduje się budowę elektrowni w Płocku. Z pozostałych cieków niewielki potencjał energetyczny posiada Skrwa Prawa i Skrwa Lewa. Aktualnie na terenie Partnerstwa funkcjonuje jedynie kilka małych elektrowni wodnych (MEW): Choczeń, (gm. Mochowo), Borowo (gm. Rościszewo), Kwaśne (gm. Sierpc), Nowy Duninów i Soczewka (gm. Nowy Duninów), Stara Biała i Maszewo (gm. Stara Biała).

4.2. Ustalenia i rekomendacje w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej

4.2.1. Charakterystyka obszaru

Partnerstwo Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka obejmuje:

- Miasto na prawach powiatu Płock
- powiaty: płocki, sierpecki i gostyniński,
- gminy miejskie: Sierpc i Gostynin,
- gminy miejsko-wiejskie: Bodzanów, Drobin, Gąbin, Sanniki.
- oraz gminy wiejskie: Nowy Duninów, Brudzeń Duży, Stara Biała, Bielsk, Radzanowo, Słupno, Łąck, Staroźreby, Bulkowo, Słubice, Sierpc, Szczutowo, Rościszewo, Zawidz, Gozdowo, Mochowo, Gostynin, Szczawin Kościelny – z których jeden ośrodek to dawne miasto (Bielsk).

Partnerstwo posiada w przybliżeniu kształt owalny, bardziej wydłużony w osi południkowej. Płock jest położony centralnie, nieco bliżej południowej granicy Partnerstwa. Środkową część Partnerstwa stanowi największy powiat płocki. Powiat sierpecki przylega do niego od północy, gostyniński – od południowego zachodu.

Wisła przecina Partnerstwo w osi WNW-ESE, dzieląc się na dwa znacząco odmienne odcinki. Między Wyszogrodem a Płockiem mamy jeden z dwóch najmniej przekształconych przez człowieka odcinków tej największej nieuregulowanej rzeki w Europie. Natomiast poniżej Płocka Wisła rozlewa się w zaporowe Jezioro Włocławskie.

Sieć osadnicza obszaru partnerstwa wykształcona na przestrzeni wieków wykazuje charakterystyczne regularności w zakresie wielkości miast i miejscowości wiejskich oraz wzajemnych odległości pomiędzy nimi, odpowiadających ich roli jako ośrodków gospodarczych i usługowych dla otaczających terenów rolniczych.

Płock

Największa miejscowość, historyczna stolica obszaru - Płock, w 2021 roku liczył 113,66 tys. mieszkańców i skupiał 36,3% ludności Partnerstwa. Podstawowym czynnikiem kształtującym jego rozwój była i jest Wisła.

Naturalną barierą jest rzeka Wisła, która dzieli obszar na lewobrzeżny i prawobrzeżny i warunkuje nierównomierny rozwój zabudowy. Rdzeniem, jest położony na wysokim prawym brzegu, zespół starego miasta (Wzgórze Tumskie) oraz otaczająca go dzielnica śródmiejska. Wyraźnie wydzielony w przestrzeni miasta układ komunikacyjny, oddzielający obszar o charakterze śródmiejskim

(wielofunkcyjne centrum administracyjne i usługowe) od obszarów o wyraźnej dominacji funkcji mieszkaniowej (osiedla: Skarpa, Miodowa, Łukasiewicza, Kochanowskiego, Dworcowa, Wyszogrodzka, Międzytorze). Wzdłuż skarpy wiślanej znajdują się tereny spacerowe i rekreacyjne.

Największe skupienie dzielnic mieszkaniowych przylega do śródmieścia od strony północno-zachodniej, logicznie umiejscowione w kierunku rafinerii. Odrębne od głównej części miasta są „Podolszyce” – osiedla mieszkaniowe we wschodniej części miasta. Na północy zlokalizowane są zakłady petrochemiczne „Orlen”. Zajmują one obszar porównywalny z główną częścią zabudowy miejskiej Płocka. Tereny przemysłowe rozciągają się również za główną stacją kolejową oraz wzdłuż linii odbijającej na północ do Sierpca.

Lewy niski brzeg rzeki jest zagospodarowany ekstensywnie, zabudowa jednorodzinna rozproszona.

Gostynin i Sierpc

Z pozostałych miejscowości Partnerstwa wyraźnie wyróżniają się dwa ośrodki miejskie o randze powiatowej – Gostynin i Sierpc. Oba liczące po około 17 tys. mieszkańców. Położone na północ i południe od Płocka pełnią role ośrodków wspomagających.

Zwarta zabudowa miejska Gostynina skupia się w układzie pn.-południe, wzdłuż drogi do Płocka, między Skrwą Lewą a linią kolejową. W centrum rynek z XIX w. ratuszem oraz układem kamienic. Wokół zabudowa śródmiejska, łącząca zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami. Nad centrum miasta odbudowany historyczny mały zameczek (XIV w.), pełniący obecnie funkcje hotelu oraz ośrodka konferencyjnego.

W układzie miasta wyróżniają się rozległe powierzchnie terenów przemysłowych, zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnnej. W bezpośrednim otoczeniu zabudowy miasta (od północy i od Południa) lasy stanowiące 53 % powierzchni Gostynina (Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy).

Zabudowa Sierpca rozciąga się wzdłuż Skrwy Prawej i Sierpienicy. W centrum podopadające Stare Miasto z rynkiem, ratuszem, zespołem kamienic oraz w północnej części - klasztorem benedyktynek. W śródmieściu (na zachód), zabudowa mieszkalno-usługowa uzupełniona osiedlami blokowymi (od południa i północy). Na wschód od rzeki dzielnica willowa. Na południu tereny kolejowo-przemysłowe, na północy przemysłowe.

Pozostałe małe ośrodki miejskie

Czwartym, znacznie mniejszym, ośrodkiem w Partnerstwie jest Gąbin, liczący 4 tys. ludności. Gąbin zachował pozostałości dawnego układu urbanistycznego. Miasteczko Sanniki jest dawną osadą przypałacową, która uzyskała prawo miejskie w ostatnich latach.

Sieć miejską Partnerstwa dopełniają Drobin i Bodzanów. Bodzanów zachował resztki dawnego układu urbanistycznego. Spośród osad gminnych wyróżnia się ponadto Bielsk, położony w połowie drogi między Płockiem a Drobinem, w centrum obszaru Partnerstwa.

Obszary wiejskie partnerstwa

Rozwój pozostałych miejscowości Partnerstwa (obszary wiejskie) realizuje się według jednego z dwu schematów.

Obszary położone na granicy miast, zwłaszcza Płocka podlegają silnej suburbanizacji. Główne obszary suburbanizacji nawiązują do osi rozciągłości zabudowy miejskiej. Największe takie osiedle podmiejskie to Nowe Gulczewo w gminie Słupno, znajdujące się tuż za osiedlami Podolszyce. W istocie jest ono kontynuacją położonego w gminie miejskiej osiedla zabudowy jednorodzinnej Imielnica.

Zjawisko nasilone jest również we wsi Cekanowo w sąsiedztwie samego gminnego Słupna. Po stronie zachodniej suburbanizacji podlegają zwłaszcza wsie Brwilno, Maszewo i Maszewo Duże w gminie Stara Biała. Nowa zabudowa wsi realizowana jest poprzez spontaniczną parcelację działek rolnych.

Brak centrum, brak lub przypadkowość lokalizacji usług publicznych i komercyjnych, trudności komunikacyjne oraz braki w infrastrukturze jeszcze długo będą negatywnie oddziaływać na poziom życia mieszkańców.

Pozostałe obszary wiejskie pozostają w swoistej równowadze. Rozwój jest punktowy i wynika przede wszystkim z konieczności wymiany zużytych obiektów lub budowy nieistniejącej infrastruktury (inwestycje publiczne).

Mniej niż połowa mieszkańców Partnerstwa zamieszkuje w obrębie skoncentrowanej zabudowy miejskiej Płocka oraz pozostałych miejskich ośrodków powiatowych. Ich mieszkańcy mają zapewniony ponadprzeciętny (Polska) dostęp do obiektów usług publicznych i komercyjnych oraz do sieci wodociągowej (92,4%) i kanalizacyjnej (88,7%). Zdecydowanie trudniejsza sytuacja panuje na terenach wiejskich Partnerstwa. Zwłaszcza dostęp do sieci kanalizacyjnej jest tam od kilkunastu do kilkudziesięciu % niższy. Świadczy o tym niski średni odsetek

korzystających z kanalizacji mieszkańców Partnerstwa, który wynosił w 2021 roku tylko 57,7%. co jest wartością znacznie niższą niż średnia liczona dla Polski.

Najważniejsze zagrożenia i szanse dla ładu przestrzennego

Zagrożeniem dla ładu przestrzennego i standardu życia mogą być procesy niekontrolowanej suburbanizacji na otaczających Płock i pozostałe miasta Partnerstwa terenach wiejskich. Niski stopień koncentracji oraz mała intensywność zabudowy stawiają pod znakiem zapytania możliwość wprowadzenia współczesnych standardów zamieszkiwania w zakresie dostępu do usług oraz infrastruktury technicznej (w tym np. centralnego ogrzewania). Chaotyczne rozlewanie się zabudowy, skutkuje nie tylko dewastacją krajobrazu, ale również generuje nadmierne koszty funkcjonowania gmin. Proces taki może następować również w przypadku, gdy zbyt szeroko zaplanowane tereny rozwojowe są wykorzystywane w niewielkim stopniu, wrywkowo, bez zapewnienia właściwych standardów uzbrojenia terenu i dostępu do usług publicznych.

Szansą rozwojową partnerstwa jest zasób dziedzictwa kulturowego. Wśród obiektów o charakterze zabytkowym są także te o szczególnym znaczeniu dla kultury polskiej i światowej. Zwłaszcza na obszarze Płocka, który dzięki zachowaniu historycznego układu urbanistycznego, posiada szereg założeń obszarowych i zabytków stanowiących o silnej rozpoznawalności miasta.

Obszar cechuje również pewne zróżnicowanie krajobrazów kulturowych (np. osadnictwo olenderskie występujące w okolicy Płocka i Gostynina oraz osadnictwo nadwiślańskie od Włocławka do Płocka). Elementami krajobrazów kulturowych występujących na analizowanym obszarze są również pasmowe układy elementów przyrodniczo-kulturowych (elementy krajobrazowe dolin rzecznych Wisły i Skrwy) oraz ośrodki osadnicze, które ze względu na szczególną wartość historyczną, religijną czy kulturalną mają istotne znaczenie dla budowania tożsamości lokalnej i regionalnej oraz materialnego i niematerialnego dziedzictwa regionu (Sierpc, Sanniki).

4.2.2. Zasady ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego

1. Rekomenduje się prowadzenie wspólnej polityki ekologicznej Partnerstwa, poprzez podejmowanie przez podmioty samorządowe wspólnych przedsięwzięć prośrodowiskowych, w szczególności w zakresie ochrony wód, ziemi, powietrza i krajobrazu.
2. W celu maksymalizacji efektów prośrodowiskowych zaleca się podjęcie i rozwój współpracy z firmami eksploatującymi zasoby środowiska przyrodniczego, odpowiednimi instytucjami publicznymi oraz organizacjami społecznymi.

3. Zaleca się prowadzenie działań na obszarze partnerstwa, na rzecz ochrony walorów przyrodniczych, zwiększenia lesistości oraz ochrony lasów, ze szczególnym uwzględnieniem różnorodności biologicznej.
4. Niezbędne jest rygorystyczne respektowanie zakazów i ograniczeń wynikających z przepisów regulujących zasady funkcjonowania środowiska naturalnego, w szczególności w obszarach Partnerstwa objętych prawnymi formami ochrony przyrody i krajobrazu.
5. Konieczne jest kształtowanie rozwoju gospodarczego Partnerstwa w oparciu i z poszanowaniem jego naturalnych walorów przyrodniczych i środowiskowych.
6. Zaleca się działania zmierzające do utrzymania i wzmocnienia funkcjonujących powiązań ekologicznych – wskazania, na podstawie waloryzacji przyrodniczej i krajobrazowej, obszarów niezbędnych do zachowania ciągłości regionalnej sieci korytarzy ekologicznych oraz jej rozbudowy, mających szczególne znaczenie dla gatunków wędrownych.
7. Zaleca się zachowanie integralności wskazanego obszaru węzłowego oraz zapewnienie drożności korytarzy wyznaczonych w ramach krajowej sieci ekologicznej, w tym korytarza o znaczeniu międzynarodowym.
8. Rekomenduje się podjęcie prac nad zachowaniem i odtworzeniem drożności i ciągłości morfologicznej cieków wodnych (rzek i potoków), szczególnie istotnych dla flory i fauny wodnej (ichtiofauny).
9. Rekomenduje się włączenie terenów rolnych i leśnych w obrębie korytarzy ekologicznych w ogólnodostępny system terenów otwartych i zieleni publicznej. Łączące je ciągi ekologiczne należy traktować jak linearne obszary rekreacyjne, wyposażone w trasy kajakowe, piesze i rowerowe spinające poszczególne miejscowości i obszary Partnerstwa.
10. Rekomenduje się wykorzystywanie terenów zielonych dla realizacji programów społecznych, których celem jest promocja zdrowego i aktywnego stylu życia.
11. Za podstawową formę ochrony terenów otwartych i krajobrazu, uznaje się ich ochronę przed zabudową lub niekorzystną zmianą sposobu użytkowania. Tereny rolne i leśne, tereny położone wzdłuż cieków wodnych, stawów i jezior oraz obszary na przebiegu zielonych korytarzy ekologicznych winny być chronione przed zabudową w odpowiednich dokumentach planistycznych Gmin. W wyjątkowych sytuacjach dopuszcza się jedynie budowę obiektów gospodarczych, związanych z gospodarką rolną lub leśną (bez możliwości realizacji nowych siedlisk), niezbędnych obiektów infrastruktury oraz urządzeń związanych z regulacją i retencją wód.

12. Zaleca się stosowanie rozwiązań izolacyjnych (technicznych i przyrodniczych), ograniczających uciążliwość środowiskową budowanych i funkcjonujących szlaków transportowych oraz zakładów przemysłowych.
13. Zaleca się uporządkowanie polityki przestrzennej w ramach Partnerstwa. W szczególności należy zwrócić uwagę na problem styków granic gmin oraz spójności proponowanych na tych obszarach sposobów użytkowania przestrzeni.
14. W planowaniu przestrzennym realizowanym na poziomie gmin zaleca się dostosowanie wielkości istniejących i proponowanych do zabudowy obszarów do rzeczywistego zapotrzebowania. Nadmiar gruntów przeznaczonych pod zabudowę prowadzi do wzrostu antropopresji na środowisko naturalne; sprzyja suburbanizacji i dewastacji krajobrazu; utrudnia proces rewitalizacji obszarów śródmiejskich i poprzemysłowych oraz znacząco podraża funkcjonowanie społeczności lokalnych.
15. Należy jednoznacznie, najlepiej w dokumentach planistycznych gmin, określić granice pomiędzy terenami zurbanizowanymi (tereny zabudowy) i terenami otwartymi (nie przewidywanymi do zabudowy). Zmiana sposobu użytkowania terenów rolnych na cele nierolnicze powinna następować jedynie w przypadkach uzasadnionych realnym zapotrzebowaniem (przykładowy czas realizacji: do 5-10 lat) i zostać poprzedzona uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; a zabudowa poprzedzona docelowym uzbrojeniem w infrastrukturę i urządzeniem ulic.
16. Przy projektowaniu zabudowy rekomenduje się stosowanie rozwiązań kompaktowych, minimalizujących zajętość przestrzeni. W szczególności dotyczy to wielkopowierzchniowych parkingów – powinny one być realizowane wyłącznie pod budynkami albo jako wielopoziomowe obiekty kubaturowe.
17. Zaleca się objęcie ochroną gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu. W szczególności przed zabudową obszarów o strategicznym znaczeniu dla produkcji żywności oraz gleb i kompleksów rolnych o najwyższych walorach dla produkcji.
18. Zaleca się prowadzenie racjonalnej polityki gospodarowanie odpadami i zapobiegania powstawania odpadów, w tym wdrażanie gospodarki o obiegu zamkniętym.
19. Zaleca się prowadzenie działań na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez:
 - ograniczenie emisji z sektora komunalno-bytowego, w tym redukcja niskiej emisji z gospodarstw domowych,
 - ograniczenie emisji ze źródeł komunikacyjnych,

- poprawę efektywności energetycznej budynków,
 - modernizację ciepłownictwa,
 - modernizację oświetlenia zewnętrznego,
 - rozbudowę i utrzymanie systemu monitoringu powietrza,
 - zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
 - upowszechnienie energooszczędnych technologii w przemyśle.
20. Zaleca się działania na rzecz poprawy klimatu akustycznego (walka z hałasem).
21. Zaleca się dalszą poprawę gospodarki wodno-ściekowej Partnerstwa.
22. Zaleca się działania na rzecz zmniejszania ryzyka występowania poważnych awarii oraz minimalizację skutków w przypadku ich wystąpienia.
23. Zaleca się prowadzenie skutecznych działań zmierzających do zwalczania przypadków samowoli budowlanej (nielegalna realizacja zabudowy, zmiana sposobu użytkowania budynków i budowli, zmiana sposobu użytkowania gruntów rolnych, etc.).
24. Na obszarach zurbanizowanych zaleca się stosowanie rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych poprawiających jakość krajobrazu i standard zamieszkania zgodnie z rekomendacjami określonymi w poniższej tabeli:

Tabela 5 Zalecane cele i wytyczne krajobrazowe dla miast i większych miejscowości Partnerstwa.

Typ strefy	Nazwa strefy	Charakterystyka	Cel i wytyczne strefowe
Strefa przyrodnicza	Krajobrazu przyrodniczo-kulturowego	Tereny te obejmują obszary o malowniczym zróżnicowaniu krajobrazu. Kształtują je pola, łąki i pastwiska. Charakterystyczne zagospodarowanie stanowią zachowane: żywoploty, aleje, zadrzewienia śródpolne, sady, rowy.	Celem działań winno być stworzenie krajobrazu rekreacyjnego, w którym rozpoznawalne są typowe elementy krajobrazu okolic Płocka, Sierpca i Gostynina. Zalecane działania to: poprawa jakości krajobrazu poprzez przywracanie typowych jego elementów (żywoploty, zadrzewienia, rowy, łąki, itd.) oraz eliminację zakłóceń.
	Krajobrazu leśnego.	Obszary te obejmują kompleksy leśne łącznie z położonymi w lasach terenami o przeznaczeniu usługowym (rekreacyjnym).	Celem działań winno być zachowanie drzewostanu bliskiego naturalnym siedliskom, zachowanie struktury krajobrazu oraz zmniejszanie obciążeń wrażliwych elementów kompleksów leśnych.

	Krajobrazu rzek i jezior	Obszary te obejmują środowiska wodne: jeziorne i oraz wód płynących. Charakterystyczny krajobraz tworzą krajobrazy naturalne wzdłuż rzek oraz obrzeża jezior i stawów.	Celem działań winno być pielęgnacja, odtwarzanie i rozwój roślinności w strefie nadbrzeżnej, poprawa jakości zagospodarowania nadbrzeży, utrzymywanie i rozwój powiązań widokowych.
	Krajobrazu dolin rzecznych	Obszar obejmuje doliny rzeczne przecinające miasta. Celem winna być ochrona strefy nadbrzeżnej przed zabudową	Celem działań winno być odtwarzanie powiązań przestrzennych, usuwanie barier oraz niekorzystnego użytkowania terenu, rozwój powiązań widokowych.
Strefa intensywnej zabudowy mieszkaniowej	Strefa śródmieścia (obszar historycznej zabudowy kwartałowej wraz z rekonstrukcjami)	Obszar obejmuje ściśle centrum miast. Charakterystyczne zagospodarowanie tworzą rynek, place i ulice staromiejskie.	Celem działań winno być wzmacnianie cech charakterystycznych XIX i XX wiecznego krajobrazu miejskiego, utrzymanie i odtworzenie fizjonomii krajobrazu miejskiego (zieleni na placach, podwórkach, we wnętrzach ulic, etc.) oraz rewitalizacja zabudowy.
	Strefa zielonego centrum (parki).	Obszar obejmuje teren parku śródmiejskiego i terenów zielonych śródmiejskiego centrum.	Celem działań winno być utrzymanie i rozwój istniejącej struktury przyrodniczej, pielęgnacja, odtwarzanie i rozwój historycznej roślinności parkowej, wzmacnianie powiązań komunikacyjnych z poszczególnymi obszarami miast.
	Strefa pośrednia (obszar obejmujący zabudowę wielorodzinną otaczającą śródmiejskie centrum).	Obszar obejmuje tereny zielone wokół śródmiejskiego centrum oraz graniczące z nimi osiedla wielkopłytowe, ogrody działkowe, cmentarze, zieleńce i podwórka	Celem działań winno być utrzymanie i kontynuacja istniejącego układu zieleni, wprowadzanie nowej zieleni w przestrzeniach publicznych, powiązanie istniejących układów zieleni w celu uformowania zielonego pierścienia wokół śródmiejskiego centrum, nowoczesne kształtowanie zieleni w przestrzeni osiedlowej zespołów z wielkiej płyty, zwiększenie udziału zieleni w obszarach przemysłowych (nowe nasadzenia drzew i krzewów, zieleni na dachach i ścianach obiektów industrialnych, stosowanie zieleni izolacyjnej i maskującej), eliminacja elementów zakłócających krajobraz.

Strefa ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej	Strefa osadnictwa na terenach odznaczających się występowaniem drzew owocowych	Obszar obejmuje istniejące w mieście struktury wiejskie, aleje, stare drogi brukowane, nieutwardzone pobocza, elementy środowiska wodnego typowe dla krajobrazu wiejskiego (rowy, stawy i drobne ciekły wodne).	Celem działań winno być: zachowanie i pielęgnacja istniejących elementów przyrodniczo-kulturowych, odtwarzanie i rozwój wiejskich układów funkcjonalnych z ich typowymi elementami (błonia, ogrody, zadrzewienia, parki podworskie, cmentarze wiejskie), zachowanie i kontynuacja zadrzewień przydrożnych i nieutwardzonych poboczy, utrzymanie i uzupełnianie istniejących nasadzeń drzew i krzewów, zachowanie wysokiego udziału zieleni w strefach przejścia w kierunku obszarów przyrodniczo-krajobrazowych.
	Strefa osadnictwa na terenach parkowych i leśnych	Obszar obejmuje tereny budownictwa willowego XIX wieku i pierwszej połowy wieku XX	Celem działań winno być uzupełnianie i pielęgnacja zachowanych drzew na terenach ogrodów willowych, zachowanie i odtwarzanie ozdobnych przedogródków, typowej dla tych założeń zieleni przyulicznej, odtwarzanie pierwotnego środowiska przyrodniczego przez stosowanie historycznych nasadzeń.

Źródło Opracowanie własne

25. Rekomenduje się prowadzenie działań na rzecz zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej i łagodzenia skutków suszy poprzez ustanowienie retencji jako priorytetu projektowania systemów gospodarowania wodami opadowymi oraz stosowanie takich rozwiązań jak:
- zwiększanie udziału powierzchni biologicznie czynnych,
 - stosowanie rozwiązań wodoprzepuszczalnych (np. ażurowych lub z materiałów jamistych, wodoprzepuszczalnych) zamiast powierzchni szczelnych,
 - wykorzystanie do retencji istniejących oraz budowę nowych zbiorników, zagłębień i oczek wodnych,
 - zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w sposób minimalizujący utratę naturalnej retencji lub spowalniający odpływ odprowadzanych wód (zbiorniki retencyjno–infiltracyjne; zastosowanie drenaży lub skrzynek rozsączających itp.),
 - umożliwiających zarówno odwadnianie jak i nawadnianie obszaru.

- stosowanie na budynkach/wiatach zielonych dachów i zielonych, żyjących ścian,
 - zakładanie ogrodów deszczowych zasilanych deszczówką, szczególnie na terenach o znacznym zasklepieniu gleby.
26. Rekomenduje się prowadzenie racjonalnej gospodarki złożami kopalnymi:
 - kontrolę i monitoring eksploatacji,
 - kompleksowe wykorzystanie
 - natychmiastową rekultywację wyrobisk i innych terenów zdewastowanych.
 27. Zaleca się prowadzenie zintegrowanych działań mających na celu ochroną ujęć wody oraz zasobów wód powierzchniowych i podziemnych, w szczególności obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych położonych na obszarze Partnerstwa.
 28. Zaleca się rygorystyczne stosowanie standardów ochrony zieleni w procesie inwestycyjnym, obejmujących m.in. ograniczenie likwidacji terenów zieleni i wycinki drzew przy realizacji nowych inwestycji - uwzględnienie ww. aspektów w planowaniu przestrzennym oraz przy wydawaniu decyzji administracyjnych, w celu ochrony terenów zieleni przed presją zabudowy i „betonowaniem” nieruchomości.
 29. Zaleca się utrzymanie i rozwój zielonych pierścieni wokół miast Partnerstwa – z ograniczeniami dla nowej zabudowy – będących połączeniem występujących wokół miasta kompleksów leśnych, łąkowych oraz terenów rolnych, wolnych od zabudowy lub zabudowanych w nieznacznym stopniu.
 30. Rekomenduje się rozpoczęcie prac badawczo-koncepcyjnych w celu powołania nowych obszarów ochrony przyrody zaproponowanych do powołania w obowiązujących programach ochrony środowiska poszczególnych jednostek samorządowych, w szczególności służących jednocześnie promocji regionu i rozwojowi turystyki.
 31. Nie opisano zasad lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gdyż Strategia nie przewiduje tego typu działań w swoich zapisach.

4.2.3. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, krajobrazu kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej

Zachowanie i promocja dziedzictwa kulturowego mają podwójny wymiar rozwojowy. Po pierwsze służy budowaniu i wzmocnieniu tożsamości regionalnej. Ta zaś jest czynnikiem zakorzenienia i motywacji do działania na rzecz wspólnoty lokalnej i regionalnej. Po drugie jest narzędziem budowania wizerunku regionu skierowanym na zewnątrz – przyciąga najpierw turystów, a w dłuższej perspektywie także inwestorów i nowych mieszkańców.

1. Zaleca się ochronę elementów dziedzictwa kulturowego, w szczególności wartościowych układów urbanistycznych i ruralistycznych, historycznych zespołów pałacowo-parkowych, zadrzewień przydrożnych i śródpolnych oraz obiektów zabytkowych.

2. Rekomenduje się podejmowanie działań zmierzających do utrzymywania w dobrej kondycji oraz wzbogacania oferty turystycznych szlaków o znaczeniu regionalnych i ponadregionalnych.
3. Rekomenduje się wykorzystywanie obiektów i walorów dziedzictwa kulturowego w celach turystycznych i rekreacyjnych.
4. Zaleca się przystosowywanie zachowanych założeń i obiektów o charakterze historycznym oraz zabytkowym, które utraciły swoje pierwotne przeznaczenie, do nowych funkcji z dostosowaniem do współczesnych wymogów funkcjonalnych przy równoczesnym zachowaniu ich walorów architektonicznych i historycznych.
5. Zaleca się realizację działań zmierzających do właściwego osadzenia zachowanych obiektów zabytkowych w otaczającej je tkance społecznej i kulturowej poprzez umiejętne wkomponowanie w istniejące otoczenie, wyeksponowanie, promocję oraz wspieranie realizacji odpowiednich funkcji, najlepiej o charakterze pierwotnym lub pokrewnym.
6. Rekomenduje się podejmowanie działań zmierzających do ochrony krajobrazu historyczno-kulturowego.
7. Rekomenduje się budowę punktów i tras widokowych eksponujących najciekawsze i najbardziej charakterystyczne krajobrazy Partnerstwa.
8. Rekomenduje się prowadzenie działań zmierzających do estetyzacji krajobrazu Partnerstwa poprzez prowadzenie spójnej polityki krajobrazowej, ograniczenie ilości reklam, realizację zabudowy dostosowanej formą i kolorystyką do charakterystyki terenów sąsiadujących oraz w miarę możliwości usuwanie największych zakłóceń krajobrazu – opracowanie i wdrożenie programu „Nasze sąsiedztwa na starych pocztówkach”.
9. Rekomenduje się wprowadzenie standardów rozmieszczenia i estetyki reklam (uchwały krajobrazowe JST) dostosowanych odpowiednio dla miast (i miejscowości o zachowanym miejskim założeniu przestrzennym) oraz gmin pozamiejskich.
10. Rekomenduje się wykorzystywanie historycznych lokalizacji (położenia, połączeń komunikacyjnych, uzbrojenia technicznego, zachowanych elementów zagospodarowania) m.in. dawnych założeń folwarcznych dla realizacji nowych inwestycji wytwórczych, usługowych lub innych aktywności gospodarczych.
11. W obszarach wiejskich rekomenduje się zachowanie i ochronę tradycyjnego budownictwa – przez utrzymanie wartościowych obiektów in situ, względnie przeniesienie do odpowiednich placówek (skanseny).
12. Rekomenduje się podjęcie działań na rzecz ratowania historycznej (zabytkowej) zabudowy małomiasteczkowej, zwłaszcza drewnianej, której funkcjonalność ze względów technicznych oraz miejsca posadowienia uległa wyczerpaniu – na przykład

poprzez przeniesienie do specjalnie utworzonego oddziału miejskiego w skansenie w Sierpcu.

13. Rekomenduje się działania na rzecz przekształcania i unowocześnianie przestrzeni miejskich oraz poszczególnych budynków w celu dostosowywania ich do potrzeb i wyzwań współczesności, z zachowaniem tożsamości i wyrazistości miejsca, poszanowaniem wartości historycznych, krajobrazowych czy kulturowych, w tym walorów zabytkowych.
14. Mając na uwadze znaczenie w obszarach miejskich (miasta i byłe miasta) ich głównych placów miejskich, zaleca się rewitalizację wszystkich historycznych rynków poprzez remonty i modernizacje zabudowy, ograniczenie ruchu samochodowego i priorytet dla ruchu pieszego i rowerowego oraz wzmocnienie/przywrócenie pierwotnych funkcji (np. targowej).
15. W celu uatrakcyjnienia centrów miast i dużych miejscowości rekomenduje się rozwój wielofunkcyjnych miejsc spotkań, wypoczynku, aktywnego spędzania wolnego czasu dostosowanych do potrzeb użytkowników.
16. Rekomenduje się działania na rzecz integracji i współpracy instytucji kultury z obszaru Partnerstwa oraz tworzenie płaszczyzn współpracy międzyregionalnej i ponad granicznej w zakresie ochrony i wykorzystania zasobów dziedzictwa kulturowego.
17. Zaleca się opracowanie dla Partnerstwa oraz dla poszczególnych jego części, listy szczególnych cech kulturowych stanowiących swoiste genius loci, a bazującej na elementach tradycyjnej kultury materialnej i niematerialnej, wątkach personalnych, będącej aktywnym zasobem, wykorzystywanym w rozwoju Partnerstwa.
18. Rekomenduje się działania na rzecz wypracowania wzorców architektonicznych charakterystycznych dla danego miasta, danej osady, okolicy, a następnie tworzenia zachęt do ich stosowania, w szczególności w przestrzeniach centralnych. Wzorce te mogą obejmować przykłady charakterystycznych układów zabudowy, specyficznych elementów architektury, budulca opartego na miejscowych zasobach przyrodniczych bądź innych tradycjach kulturowych (np. wzornictwa ludowego).
19. Rekomenduje się wykorzystywanie dla identyfikacji wizualnej danego obszaru motywów wywodzących się z dzieł artystów związanych z danym miejscem. Stosowanie ich w obiektach małej architektury albo jako reprodukcje dzieł sztuki w przestrzeni publicznej.
20. Rekomenduje się podejmowanie inicjatyw zmierzających do rozbudowy infrastruktury obsługi ruchu turystycznego, w tym infrastruktury towarzyszącej (parkingi, system informacji, baza noclegowa i gastronomiczna, itd.).

21. Mając na uwadze rozległość i zróżnicowanie wewnętrzne Partnerstwa Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka, proponuje się prowadzenie działań mających na celu utrzymanie i wzmacnianie funkcjonujących krajobrazów kulturowych o odrębnej specyfice. Dla każdego z krajobrazów – opracowanie wzorców małej architektury (np. przystanki, tablice informacyjne) i innych elementów „wystroju”, identyfikacji przestrzeni publicznej, budujące tożsamość danego obszaru, na przykład:
- krajobraz osadnictwa olenderskiego, typowy dla terenów zalewowych doliny Wisły – zachowanie elementów specyficznej zabudowy drewnianej, śladów ingerencji osadników w otaczający teren (nasypy, wały, rowy melioracyjne) oraz występowania urządzeń hydrotechnicznych,
 - Sanniki i sannicki region etnograficzny – zachowanie odrębności kulturowej sztuki (najbardziej znane tzw. „klapoki”, czyli wycinanki wstęgowe), rękodzieła (tkactwo, meble) i działalność zespołów muzycznych.
 - Płock i pasmo rzeczne Wisły – zachowanie i kreowanie ładu przestrzennego oraz kształtowanie pasm przyrodniczo-kulturowych o znaczeniu Regionalnym.
 - Sierpc i pasmo rzeczne Skrwy – zachowanie walorów krajobrazu przyrodniczego oraz ochrona, rewitalizacja i rewaloryzacja obiektów (zwłaszcza architektury drewnianej i dworskiej),
 - miasta historyczne - odbudowa i rekonstrukcja wybranych obiektów oraz restytucja funkcjonalna kluczowych obszarów miasta.
22. Rekomenduje się opracowanie szczegółowych wytycznych dla miast Partnerstwa:
- Płock: całościowa koncepcja rozwoju Płocka.
 - Sierpc: całościowe studium urbanistyczno-architektoniczne z opracowaniem katalogu wzorców; koncepcja „odzyskania” starego miasta – studia i wytyczne dla poszczególnych ulic, nieruchomości; rewitalizacja ul. Sempołowskiej i Sikorskiego.
 - Gostynin – analiza możliwości dalszej koncentracji usług publicznych w centrum miasta; uzupełniania zabudowy historycznego centrum z poszanowaniem historycznej formy i gabarytu budynków z ukierunkowaniem na lokalizację usług w parterach; zagospodarowania terenów północnej części miasta.
 - Gąbin – analiza możliwości wyznaczenia i wdrożenia standardów jakości środowiska; modernizacji i rozwoju infrastruktury technicznej i społecznej, rozwoju komunikacji, rewitalizacja najstarszej części miasta, poprawy jakości usług podstawowych oraz dostosowania rozwiązań urbanistycznych do zmieniających się funkcji obszaru,
 - Drobin: wykonanie studiów przestrzenno-plastycznych najważniejszych przestrzeni publicznych centrum miasta: analiza spójności zabudowy i jej

uzupełnień, umiejscowienia małej architektury, nośników reklamowych i elementów zieleni. Uporządkowanie przestrzeni według wyników studiów.

- Sanniki – analiza kierunków zwiększenia atrakcyjności przestrzeni publicznych miasta, jakości infrastruktury oraz zakresu rewitalizacji centrum miasta,
 - Bodzanów – koncepcja integracji miasta Bodzanów z miejscowością Chodkowo.
23. Rekomenduje się podejmowanie działań zmierzających do wytyczenia i oznakowania lokalnych szlaków eksponujących najważniejsze atrakcje kulturowe i turystyczne obszaru.
24. Rekomenduje się dalszą rozbudowę zlokalizowanych na obszarze Partnerstwa kolekcji zabytków ruchomych (publicznych i prywatnych), rozwój możliwości ekspozycyjnych istniejących instytucji kultury oraz upowszechnienie wiedzy o ich potencjale i wartości.
25. Rekomenduje się zwiększanie uczestnictwa w kulturze poprzez wprowadzenie nowych form jej udostępniania (sztuka w przestrzeni miejskiej, zbiorów online, wirtualne spacer, digitalizacja zbiorów itd.)

4.2.4. Kierunki zmian w strukturze zagospodarowania terenów

Zapotrzebowanie w zakresie nowej zabudowy mieszkaniowo-usługowej

Przygotowywana zmiana przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa sposób obliczania zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową oraz obliczania chłonności terenów niezabudowanych i luk w zabudowie - w planie ogólnym, który ma zastąpić studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. Zgodnie z projektem rozporządzenia określającym zapotrzebowanie na nową zabudowę, bierze się pod uwagę:

1. prognozowaną, przyszłą liczbę mieszkańców gminy w perspektywie 20 lat;
2. przyszły standard zamieszkiwania wyrażony powierzchnią użytkową mieszkań w gminie na jednego mieszkańca, z założeniem, że standard ten będzie się poprawiał w ciągu kolejnych 20 lat w tempie zgodnym z trendem wyznaczonym z okresu ostatnich 10 lat.

Jako okres kierunkowy do analiz przyjęto rok 2041, aktualizując dane przyjęte do diagnozy o wyniki NSP 2021. Szacowana liczba mieszkańców obszaru partnerstwa zgodnie z prognozami GUS w 2041 r. wyniesie około 300 tys. osób, zaś wskaźnik standardu zamieszkiwania około 37 m²/mieszkańca.

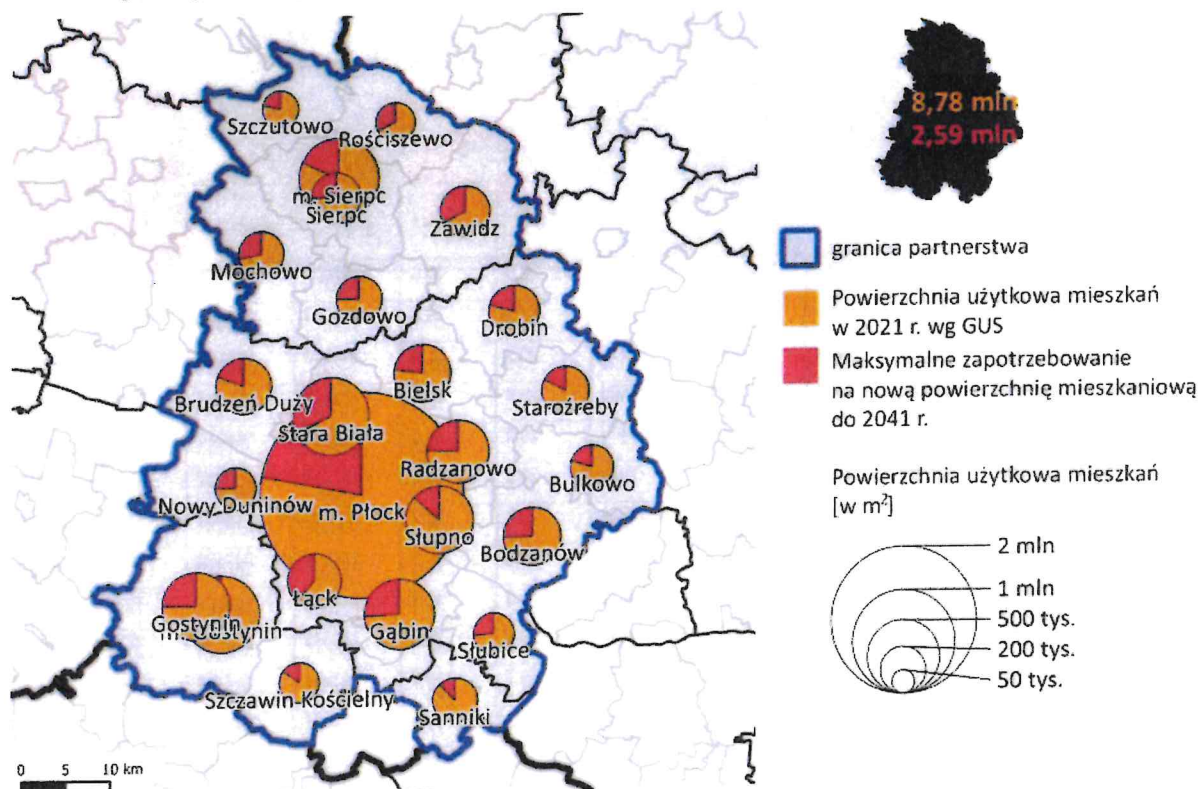
Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w Partnerstwie do roku 2041 wyniesie około 2 588tys. m² PUM, dla około 68 tys. osób.

Tabela 6 Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w Partnerstwa OFMP (wraz z gminami obszaru funkcjonalnego) do 2041 r.

Gmina (w) wiejska (m) miejska (m-w) miejsko-wiejska	Powiat	Liczba ludności			Standard zamieszkiwania (PUM/mieszkańca)		Powierzchnia użytkowa mieszkań		Zapotrzebowanie na nową zabudowę	
		w osobach			m ² /osobę		m ² (ogółem)		w osobach	w PUM (m ²)
		2021 r.	2030 r.	2041 r.	2021 r.	2041 r.	2021 r.	2041 r.	do 2041 r.	
Płock (m)	m. Płock	114594	110933	107389	28,0	38,0	3182290	4080780	23644	898490
Bielsk (w)	płocki	8954	9100	9248	27,4	34,2	244182	316295	2109	72113
Bodzanów (m-w)	płocki	7934	8022	8111	30,9	40,3	244130	326872	2053	82742
Brudzeń Duży (w)	płocki	8264	8559	8865	29,6	34,0	243603	301394	1700	57791
Bulkowo (w)	płocki	5291	5354	5418	28,2	34,4	148776	186371	1093	37595
Drobin (m-w)	płocki	7490	7253	7023	26,6	35,6	197094	250037	1487	52943
Gąbin (m-w)	płocki	11076	11002	10928	32,3	43,9	356793	479761	2801	122968
Łąck (w)	płocki	5376	5698	6039	33,2	47,6	177854	287470	2303	109616
Nowy Duninów (w)	płocki	3982	3997	4012	30,9	40,7	122043	163291	1013	41248
Radzanowo (w)	płocki	8590	9166	9781	33,4	38,8	286546	379488	2395	92942
Słubice (w)	płocki	4201	4207	4213	29,7	39,7	123631	167256	1099	43625
Słupno (w)	płocki	8732	9389	10095	43,1	43,5	380874	439151	1340	58277
Stara Biała (w)	płocki	12184	13357	14643	32,2	39,6	393231	579860	4713	186629
Starożreby (w)	płocki	6888	6948	7009	26,8	31,8	183874	222871	1226	38997
Gostynin (m)	gostyniński	17624	16832	16076	27,6	35,8	482668	575506	2593	92838
Gostynin (w)	gostyniński	11834	11983	12134	29,0	37,4	341493	453807	3003	112314
Sanniki (m-w)	gostyniński	5815	5747	5680	29,8	34,2	170370	194249	698	23879
Szczawin Kościelny (w)	gostyniński	4727	4496	4276	28,7	37,3	135201	159506	652	24305
Sierpc (m)	sierpecki	17308	16344	15434	30,1	41,1	518386	634325	2821	115939
Gozdowo (w)	sierpecki	5787	5709	5632	26,8	36,4	153905	205007	1404	51102
Mochowo (w)	sierpecki	5641	5896	6163	25,4	32,2	142442	198433	1739	55991
Rościszewo (w)	sierpecki	3882	4031	4186	26,7	36,1	102759	151104	1339	48345
Sierpc (w)	sierpecki	6711	6989	7279	27,3	33,3	182173	242375	1808	60202
Szczutowo (w)	sierpecki	4054	4015	3976	25,1	32,3	101182	128437	844	27255
Zawidz (w)	sierpecki	6086	6375	6678	27,9	37,1	167216	247744	2171	80528
Partnerstwo Subregionu Płockiego		303025	301402	300288	736,7	935,3	8782716	11371390	68048	2588674

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS i BDOT.

Ryc. 13 Maksymalne zapotrzebowanie na powierzchnię użytkową mieszkań w Partnerstwie Obszaru Funkcjonalnego Miasta Płocka wraz z gminami obszaru funkcjonalnego do 2041 r

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL i BDOT10k z geoportal.gov.pl.

Ograniczanie rozpraszania / ochrona zwartości zabudowy istniejących miast i miejscowości

1. Rekomenduje się współpracę planistyczną na obszarze Partnerstwa, w tym dotyczącą planowania przestrzennego.
2. Zaleca się podejmowanie zdecydowanych działań na rzecz zachowania zwartości zespołów zabudowy miast i miejscowości; przeciwdziałanie rozlewaniu się zabudowy poprzez dostępne instrumenty polityki przestrzennej.
3. Rekomenduje się podejmowane nowych inwestycji kubaturowych w pierwszej kolejności w obszarach już istniejącej zabudowy, celem jej uzupełnienia, podniesienia walorów architektonicznych oraz wzmocnienia układu usługowego centrum miasta. W drugiej kolejności ponownemu zainwestowaniu powinny zostać poddane obszary poprzemysłowe.
4. Zaleca się działania na rzecz wtórnego wykorzystania przestrzeni kubaturowych, które utraciły swoje pierwotne funkcje lub walory użytkowe. Stosując szeroka gamę rozwiązań (remont, modernizacja, rozbudowa) należy nadać im nową funkcję - wyburzać tylko w ostateczności.

5. Rekomenduje się w pierwszej kolejności skoncentrowanie rozwoju nowej zabudowy mieszkaniowej w obszarach zwartej, w pełni wykształconej struktury funkcjonalno-przestrzennej – zapewniającej dostępność do szkół, transportu zbiorowego i infrastruktury technicznej w obrębie aglomeracji wodno-ściekowych.
6. Zaleca się, aby priorytetem był rozwój docentrowy, a nie rozproszony. Oznacza to w skali Partnerstwa wzmocnienie ośrodków miejskich (w tym dawnych miast) oraz wyróżniających się wielkością i centralnym położeniem osad wiejskich (zwłaszcza gminnych); w skali poszczególnych miast - wzmocnienie śródmieścia; w skali miast największych – dodatkowo: tworzenie i wzmocnienie centrów dzielnicowych.
7. Rekomenduje się rozwój budownictwa mieszkaniowego w szczególności komunalnego i społecznego wielorodzinnego o skali i liczbie mieszkań dostosowanej do specyfiki miejscowości.
8. Rekomenduje się przeciwdziałanie rozpraszaniu się zabudowy na terenach dotychczas niezainwestowanych, zgoda na jej realizację winna być ostatecznością. Planowane realizacje winny być poprzedzane sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz realizacją pełnego uzbrojenia terenu.
9. Zaleca się przyjęcie zasady bezwzględnego stosowania procedury konkursowej dla realizacji dużych zespołów zabudowy lub obiektów publicznych.
10. Rekomenduje się działanie na rzecz koncentracji usług w centralnych obszarach miast i osiedli. Takie podejście jest korzystne dla mieszkańców Partnerstwa (również z terenów niecentralnych), ponieważ prowadzi do koncentracji usług, a tym samym zwiększenia ich dostępności; w jednym miejscu załatwia się wiele spraw, bez potrzeby przemieszczania się do każdej oddzielnie.
11. Rekomenduje się w centrach miast podjęcie skutecznych działań na rzecz ograniczania uciążliwości transportu, z zapewnieniem pełnej dostępności obszaru.
12. Zaleca się, w sytuacji wyczerpania rezerw terenowych wewnątrz istniejącej zabudowy, aby nowe struktury zabudowy były projektowane w formie skupionej - jako jednostki sąsiedzkie, wyposażone w niezbędne usługi publiczne i lokalne ośrodki usługowe. Nowe jednostki winny być kontynuacją istniejących struktur zwartej zabudowy (zabudowa krawędziowa) lub tworzyć małe miejscowości (jednostki satelitarne). Należy wykluczyć rozwój zabudowy w formie pasmowej wzdłuż dróg powiatowych, wojewódzkich i krajowych, na rzecz koncentracji zabudowy.
13. Rekomenduje się rozwijanie idei miasta/miejscowości 15-minutowej, w tym poprzez skupianie zabudowy, dla zapewnienia dostępu do podstawowych usług publicznych i komercyjnych oraz w miarę możliwości do znaczącej liczby miejsc pracy w zasięgu 15 minutowego dojścia pieszo (długość dojścia do 1 km) lub w szerszym obszarze w zasięgu 15 minutowego dojazdu rowerem od miejsca zamieszkania.

14. Zaleca się ograniczenie zabudowy letniskowej indywidualnej. Należy wykluczyć zabudowę letniskową w formach rozproszonych, stanowiących zagrożenie dla środowiska oraz element ekspansji na tereny otwarte i zawłaszczania najbardziej atrakcyjnych elementów krajobrazu, który stanowi dobro wspólne i powinien podlegać ochronie.
15. Rekomenduje się ograniczenie ekspansji usług turystyki na terenach szczególnie cennych przyrodniczo, wokół jezior oraz innych zbiorników, wzdłuż cieków wodnych do lokalizacji opartych o istniejące miejscowości.
16. Rekomenduje się realizację zwartych, właściwie zagospodarowanych (w sposób ograniczający presję na środowisko), kompleksów usług turystyki ukierunkowanych na ofertę tematyczną (w tym turystykę kwalifikowaną) m.in. związaną ze sportami wodnymi, turystyką historyczną, hippiką, itp.
17. Rekomenduje się ograniczenie zabudowy na terenach rolniczych (poza zwartą zabudową) wyłączenie do istniejących gospodarstw rolnych, celem ograniczenia suburbanizacji oraz zachowania cennej zabudowy zagrodowej.
18. Rekomenduje się opracowanie i wprowadzenie lokalnych standardów urbanistycznych i architektonicznych.
19. Rekomenduje się działania mające na celu ograniczenie powstawiania zabudowy substandardowej, najtańszej dla inwestora, obniżającej atrakcyjność obszarów i nieruchomości sąsiednich.
20. Zaleca się rewitalizację centralnych obszarów usługowych w poszczególnych miejscowościach Partnerstwa, mających potencjał do stworzenia silnych lokalnych ośrodków, wzbogaconych o atrakcyjne przestrzenie publiczne. Wzorców do wykorzystania mogą dostarczyć galerie handlowe z dużych miast.
21. Zaleca się wykorzystanie potencjału historycznych układów urbanistycznych: Drobina, Gąbina, Sannik, Bodzanowa, Sierpca, Gostynina, Osmolina, Bielska do przywrócenie funkcji centralnej przestrzeni publicznej dla rynków zdegradowanych założeń miejskich; konsekwentne uzupełnienie i „uszlachetnianie” zabudowy pierzejowej.

Kreowanie wielofunkcyjnych i zróżnicowanych społecznie sąsiedzkich zespołów mieszkaniowo-usługowych wyposażonych w atrakcyjne przestrzenie publiczne

1. Zaleca się planowanie nie jedno- lecz wielofunkcyjnych zespołów zabudowy, sprzyjających integracji społecznej, które oferują atrakcyjne i dostępne usługi, mieszkania i możliwości pracy dla grup społecznych o zróżnicowanych potrzebach i dochodach. Zespoły wielofunkcyjne gwarantują też całodzienną aktywność użytkowników na danym obszarze.